№ 201. Piątek, 21 Września (3 Października) 1873. № 201.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej; w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. —
Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 22 września (4 października), — św. Foki m. i Jony.
W niedzielę, 23 września (5 października), — św. Joanna.
W poniedziałek, 24 września (6 października), — św. Fekly m.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 5; zach. o godz. 5 min. 33.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 20 Września (2 Października) 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	750.5	+ 7.7	94	wschodni.
1	749.1	+ 9.7	94	zachodni.
9	747.9	+ 9.8	100	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 22 września (4 października), — św. Franciszka Sal.
W niedzielę, 23 września (5 października), — *N. M. P. Róż.*
W poniedziałek, 24 września (6 paździer.), — św. Brunona wyz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 4½.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1873 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.; — na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.; — na 3 miesiące 2 rs. 25 k.; — na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.; — na 6 miesięcy 6 rs.; — na 3 miesiące 3 rs.; — na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Rada Państwa, w Departamencie Ekonomji, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o powiększeniu liczby osób i rozchodów na przewóz poczt kolejami żelaznemi z powodu mającego nastąpić otwarcia linij Landwarowo-Romeńskiej i Łozowo-Sewastopolskiej, *uchwaliła:* niniejsze przedstawienie zatwierdzić, a w skutku tego:

I. W Najwyżej zatwierdzonej 28 maja 1869 r. tablicy liczby osób i rozchodów na przewóz poczt kolejami żelaznemi, uzupełnionej w skutku Najwyższych rozkazów 2 marca, 11 maja, 6 września i 9 listopada 1870 r., 11 stycznia i 29 czerwca 1871 r. i 27 czerwca 1872 roku, zrobić jeszcze następujące uzupełnienia:

1. Dodać: a) jednego zawiadującego przewozem poczt, z niższą płacą; b) czterech pomocników zawiadującego, z nich dwóch z wyższą, a dwóch z niższą płacą; c) dwudziestu siedmiu urzędników rozjazdowych, z nich czternastu z wyższą a trzynastu z niższą płacą; d) dwudziestu dwóch oficjalistów pocztowych; e) 14,932 rub. na koszta podróży; f) 1,000 rub. na najęcie mieszkań, opał, światło i inne na utrzymanie ich rozchody; g) 800 rub. na opalanie i oświetlanie wagonów; h) 1,000 rub. na konserwację mebli i urządzenia wagonów oraz oddziałów pocztowych na stacjach kolei żelaznych; i) na konserwację przynależytości pocztowych, jako to: tłomoków, juk, torb, stępli i t. p.

2. Na koszta podróży, z oznaczonej na ten przedmiot sumy, wyznaczyć za każdą odbytą całą w jedną stronę drogę na linjach:

	Urzędnikom rozjazdowym	Oficjalistom pocztowym
Od Wilna do Romien:		
jadącemu za starszego . .	7 rub.	50 kop.
jadącemu za młodszego .	3 „ 50 kop.	— kop.
Od stacji Łozowaja do Sewastopola:		
jadącemu za starszego . .	6 „	40 „
jadącemu za młodszego .	3 „	— „

Przy otwarciu zaś kolei żelaznej Łozowo-Sewastopolskiej tylko do Symferopola, na koszta podróży udzielać: urzędnikowi jadącemu za starszego — po 5 rub.; urzędnikowi jadącemu za młodszego — po 2 rub. 50 kop.; i oficjalistom pocztowym — po 40 kop., za każdą odbytą w jedną stronę drogę.

II. Sumy poprzedzające, tak na utrzymanie pomienionych w punkcie I osób (22,380 rub.), jak i na obliczone w tymże punkcie dodatkowe rozchody na przewóz poczt (18,132 rub. 80 kop.), razem w ilości *czterdziestu tysięcy pięćset dwunastu rubli ośmdziesięciu kopiejek,* wnosić od 1874 r. gdzie należy do budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w wydziale poczt. W roku bieżącym asygnować do wypłaty z Kasy Państwa, na rachunek remanentów z zamkniętych budżetów: *a)* ile z 40,515 rub. 80 kop. rocznie będzie przypadało na poniesione wydatki, według obliczenia czasu na dwa tygodnie przed otwarciem ruchu na każdej z budujących się nowych kolei (Landwarowo-Romeńskiej i Łozowo-Sewastopolskiej) i *b) dwadzieścia dziewięć tysięcy siedmset rubli* na zbudowanie wagonów pocztowych dla kolei żelaznej Łozowo-Sewastopolskiej i jednorazowe wydatki przy urządzeniu przewozu poczt po nowych linjach kolei żelaznych, z doliczeniem tych rozchodów jako kredyta dodatkowe do właściwych poddziałów budżetu pocztowego na 1873 rok.

* Rada Wojenna na przedstawienie Kancelarji Ministra Wojny o wyjaśnieniu punktu 3 art. 31 Postanowienia o kasie emerytalnej z 1871 roku, uchwaliła: osobom będącym w służbie w instytucjach które utrzymywane są nie kosztem skarbu Państwa i gdzie przytem według prawa zachowują się zasłużone przez nie emerytury z tejże kasy, wypłacać przypadające im emerytury z kasy emerytalnej nie tylko jeżeli będą przyjęte do pomienionych instytucij z dymisji, ale także jeżeli wejdą do nich wprost ze służby, odpowiednio czemu uzupełnić punkt 3 art. 31 Postanowienia o kasie emerytalnej 1871 roku.

Taka uchwała Rady wojennej Najwyżej zatwierdzona została 5 lipca roku bieżącego.

* W wykonaniu Najwyższej woli Najjaśniejszego Pana, Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego miał szczęście przedstawić Jego Cesarskiej Mości wykaz liczby studentów medycyny naszych uniwersytetów za ostatnie 25 lat do 1872 roku włącznie. Przytem, w obec wydanego przez Ministra Wojny rozporządzenia o przypuszczaniu do liczby studentów Akademji Medyczno-Chirurgicznej osób, które przebyły w VII klasie gimnazjów tylko jeden rok i wyszły z niej bez ustanowionego atestatu dojrzałości, sekretarz stanu Deljanow, uznał za powinność przedstawić, do uznania Jego Cesarskiej Mości, niektóre względy o niedogodnościach tego środka, uznając ze swej strony, za nader pożyteczne: 1) żeby odtąd młodzi ludzie byli przyjmowani na studentów i wolnych słuchaczy Akademji Medyczno-Chirurgicznej, na tych samych podstawach, jak do fakultetów medycznych Uniwersytetów Cesarstwa; 2) ażeby studenci Akademji Medyczno-Chirurgicznej, którzy weszli do niej w 1872 i 1873 r. z gimnazjów bez atestatów ustanowionych dla wejścia do Uniwersytetów, byli pozbawieni prawa przechodzenia do takowych.

Jego Cesarska Mość, na najpoddanniejszem w tym przedmiocie przedstawieniu, raczył, 5 września r. b., w Liwadji, Własnoręcznie nakreślić: „Całkowicie po„dzielam zdanie sekretarza stanu Deljanowa. Przywi„lej nadany w zeszłym roku i przedłużony na bieżący, „*znieść koniecznie od roku przyszłego.* Studentom zaś Aka„demji Medyczno-Chirurgicznej, którzy nie ukończyli „całkowitego kursu gimnazjalnego, zabronić teraz prze„chodzenia do Uniwersytetu."

* *Departament Poczt.* Stosownie do zawiadomienia Jeneralnego Pocztamtu Niemieckiego podaje się do wiadomości publicznej, że do prostych i rekomendowanych listów idących do Konstantynopola zabrania się wkładać kosztowności, ponieważ przedmiota takie ulegają wchodowemu cłu tureckiemu.

* *Departament Telegrafów.* Na niżej wymienionych stacjach kolei żelaznej *Kijowsko-Brzeskiej* otwarte jest przyjmowanie depesz korespondencji wewnętrznej a mianowicie: w Ozieranach, Dubnie, Rudni, Radziwiłowie, Klewaniu, Ołyce, Kiwercach, Rożyszczach, Hołobach, Karolu, Mysowie, Krymnie, Zabołociu, Małorycie, Aleksandrji i Brześciu-Litewskim.

Przepisy o otwieraniu aptek.

(Zatwierdzone przez Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych d. 25 maja 1873 roku.)

(W zamian przepisów wyłuszczonych w okólnikach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych: 8 lipca 1864 r. № 5,335, 22 marca 1865 r. № 2,335 i 9 marca 1872 r. № 206 (zatw. 10 lutego 1872 r.)

§ 1. Dla możności istnienia w miastach drogą prawną aptek i dla dostarczenia publiczności największej dogodności pod względem prędkiego otrzymywania lekarstw należytej dobroci i usunięcia przytem zbytecznej i szkodliwej konkurencji, liczba aptek ogranicza się w miastach przez liczbę znajdujących się w obrębie miasta stałych mieszkańców i przez liczbę nadeszłych, przeciętnie z ciągu trzech lat, corocznie do istniejących aptek numerów recept i ich powtórzeń, tak że dla obydwóch stolic liczy się na każdą aptekę mieszkańców co najmniej 12,000, a numerów recept i ich powtórzeń 30,000 rocznie; dla miast gubernialnych 10,000 mieszkańców i 15,000 numerów recept; dla miast powiatowych 7,000 mieszkańców i 6,000 numerów recept i dla portów wojskowych 7,000 mieszkańców i 12,000 numerów recept. Dla tego otwarcie nowej apteki może być upoważniane, jeżeli przy wymaganej liczbie stałych mieszkańców, okaże się według liczby nadeszłych w przecięciu trzyletniem do istniejących aptek numerów recept, przewyżka liczby recept, i jeżeli ta przewyżka będzie wynosiła: dla miast powiatowych 6,000, dla portów wojskowych — 12,000, dla miast gubernialnych — 15,000 i dla stolic — 30,000 i przytem otwarcie nowej apteki upoważnia się przeważnie w tej części miasta, w której okaże się taka przewyżka nad normę w liczbie numerów recept i ich powtórzeń.

Uwaga. Dla oznaczenia liczby mieszkańców biorą się za podstawę dane Komitetu Statystycznego, przyczem mieszkańcy znajdujący się nie w obrębie miasta, czasowo w niem przebywający, oraz stopnie wydziału wojny, nie biorą się do rachuby.

§ 2. Ze względu, że pomienione normy ilości recept i liczby ludności nie mogą być przyjęte dla niewielkich miasteczek, osad, wsi i t. p. miejscowości, Rada Lekarska uznała za słuszne, nie wdając się w rozważanie ani liczby mieszkańców, ani obrotów tych aptek, do otwierania ich przyjąć za zasadę samą odległość aptek pomiędzy sobą, a mianowicie nie mniej 15 wiorst; ale ponieważ przy tem wszystkiem taka odległość może czasem utrudniać mieszkańcom tych miejscowości prędkie otrzymywanie lekarstw, przeto w tych wypadkach Rada uznała za konieczne dozwolić na urządzanie oddziałów aptecznych na następujących podstawach: *a)* jeżeli w danej miejscowości (mieście, miasteczku, osadzie i t. p.) mającej nieznaczną liczbę mieszkańców, w skutku wypadkowych czasowych przyczyn, jako to: wylewu rzek, złego stanu dróg na wiosnę i jesień i t. p. napotyka się utrudnienie w otrzymywaniu lekarstw w najbliższej aptece, lub w skutku czasowego znacznego zjazdu mieszkańców w jakiemkolwiek miejscu, jako to: podczas jarmarków, w letnich mieszkaniach w lecie i t. p. przedstawia się konieczność dogodniejszego otrzymywania lekarstw, tymczasem urządzenie w takich miejscach apteki w całkowitym jej składzie, nie przedstawia się korzystnem dla utrzymującego takową, to przy takich warunkach dozwala się czasowa apteka, czasowy oddział, otwierany i zamykany w miarę potrzeby; *b)* jeżeli w mieście lub miasteczku, z powodu znacznej ludności nie podchodzącej jednakże pod wyżej wskazaną normę, przedstawia się konieczność apteki, tymczasem zakład tem nie może istnieć z samych zasobów miejscowych, albo chociaż by i mógł ale ze szkodą dla aptek sąsiednich, to utrzymującemu ostatnią, dla zabezpieczenia go od szkodliwej konkurencji należy nadać prawo urządzenia w takiem miejscu stałego oddziału aptecznego albo apteki filjalnej, lub nakoniec niektórym z utrzymujących, albo wszystkim razem nadaje się prawo urządzenia jednej apteki filjalnej (nie dalej jednak jak w odległości 15 wiorst od istniejących stałych aptek); *c)* oddziały apteczne, tak stałe, jak i czasowe, powinny ekspedjować wszelkie żądane lekarstwa, tak magistralne jak i oficinalne, z zapasów i preparatów przy-

MATERJAŁY DO JEOGRAFJI I STATYSTYKI KRÓLESTWA POLSKIEGO.

IX.

GUBERNJA SUWAŁKSKA.

Gubernja suwałkska graniczy na północy z gubernją kowieńską, na wschód z wileńską i grodzieńską, na południe z łomżyńską i na zachód z Prusami.

Przestrzeń gubernji wynosi 1,158,444 diesiatiny czyli 227 mil kwadr. Z tego, przeszło ¼ część, t. j. 270,320 dies. kw. wypada na lasy, 27,000 dies. kw. znajduje się pod sadami i ogrodami, 481,800 dies. kw. wypada na grunta uprawne, resztę zaś zajmują bagna, zarośla, łąki i woda.

Gubernja suwałkska dzieli się na siedm powiatów: suwałkski, augustowski, sejnski, kalwaryjski, marjampolski, wołkowyszski i władysławowski. W tych siedmiu powiatach, oprócz miast gubernjalnego i powiatowych, znajdują się 3 inne miasta, 15 osad, 4,303 wsie i 1,890 folwarków, razem 5,293 miejsca zaludnione, w tej liczbie 2,064 wsie rządowe, 1,339 wsi prywatnych i 55 Najwyżej nadanych donacij.

Z ogólnej przestrzeni gubernji suwałkskiej, 1/7 część odpada na wody, mianowicie 7,296½ dies. na rzeki, 50,921½ dies. na jeziora i 26,763 dies. na bagna.

Rzeki i jeziora gubernji suwałkskiej należą do basenów rzek Niemna i Wisły. Liczba jezior w gubernji wynosi przeszło 480; z tych 440 należy do basenu Niemna i 40 do basenu Wisły.

Rolnictwo. Pod względem rodzaju gleby, w ogóle nie bogatej w płody naturalne, gubernję suwałkską podzielić można na dwie, całkiem różne pomiędzy sobą połowy. Jedna z nich, do której należą powiaty północne: marjampolski, wołkowyszski, władysławowski i większa część kalwaryjskiego, przedstawia miejscowość równą, nizką nawet, z glebą glinkowato-czarną, bardzo nadającą się do rolnictwa i uprawioną starannie. Druga połowa, zawierająca w sobie powiaty suwałkski, augustowski, sejnski i pozostałą część kalwaryjskiego, pokryta jest wszędzie wzgórzami, ma znaczną ilość jezior i lasów, wyróżnia się od pierwszej gruntem wapienno-piaszczystym, który w miarę zbliżania się do krańca wschodniego gubernji, t. j. do Niemna, przedstawia w niektórych miejscach głęboką warstwę samego piasku, porośniętego sosną i drobnemi krzakami jałowcu. Rozmaite przymioty gruntu wywierają wpływ na stopień dobrobytu klasy rolniczej, tak, iż jakkolwiek gospodarstwo wiejskie znajduje się w obu częściach gubernji na jednakim stopniu stanu miernego, pomimo to mieszkańcy połowy południowej są mniej stosunkowo zamożni od mieszkańców połowy północnej, i nawet w latach urodzajnych zmuszani bywają udawać się na zarobki do innych miejscowości gubernji suwałkskiej i Cesarstwa.

Co się zaś tyczy stanu gospodarstwa rolnego, prowadzi się ono we wszystkich drobnych majątkach podług starego trybu; ziemia jest uprawiana za pomocą narzędzi ręcznych, robionych w domu i znawożona mierzwą, częścią zaś torfem, który zaczęto używać w ostatnich czasach w celu pomienionym w wielu miejscowościach, zwłaszcza piaszczystych. Niektórzy zamożniejsi właściciele dóbr i dzierżawcy zaprowadzili, zamiast gospodarstwa trzypolowego, system płodozmianu i zaopatrzyli się w wydoskonalone maszyny rolnicze, konne i parowe.

W roku 1871 urodzaje w gubernji były średnie. Grunta znajdujące się pod uprawą zboża, kartofli i roślin pastewnych mają przestrzeni około 482,000 diesiatin. Wysiano zboża: ozimego 188,308 czetw., jarego (owsa, jęczmienia, gryki i t. d.) 202,735 czetw., zasadzono kartofli 251,961 czetw.; zebrano: zboża ozimego 941,527, jarego 1,096,165, kartofli 1,362,186 czetw. Jedna diesiatina wydała w przecięciu: na gruntach właścicieli większych dóbr: oziminy 5 6/7 czetw., zboża jarego 6 2/7 czetw. i kartofli 30 czetw.; na gruntach właścicieli średnich i małych majątków: oziminy 5 4/7, zboża jarego 5 5/7 i kartofli 30 czetw.; na gruntach będących w dzierżawie: oziminy 5 1/7, zboża jarego 5 2/7 i kartofli 27 4/7 czetw. Na wyżywienie 531,401 mieszkańców stanowiących ludność gubernji, licząc w przecięciu po 2 czetwerti rozmaitego zboża i po 1 czetw. kartofli na każdego mieszkańca, potrzeba 1,594,203 czetwerti. Z urodzaju przeto osiągniętego w 1871 roku, jakkolwiek mniej jak średniego, pozostało: zboża ozimego 210,171 czetw., jarego 264,764 czetw. i kartofli 43,785 czetw., która to ilość zbywająca sprzedawana jest przez rolników na targach miejscowych i na wywóz zagranicę.

Cała działalność gospodarzy wiejskich ogranicza się na rolnictwie, inne bowiem gałęzie gospodarstwa wiejskiego, jako to: uprawa lnu, roślin olejnych, buraków, oraz ogrodnictwo i hodowla bydła, istnieją jedynie w rozmiarach zaspokajających zaledwie potrzeby miejscowe.

Gorzelnictwo nie stanowi również osobnej gałęzi przemysłu i prowadzi się tylko w niektórych większych majątkach jako pomoc w gospodarstwie rolnem.

Ograniczone potrzeby bytu ludowego z jednej strony, z drugiej zaś, odległość gubernji od ognisk handlowych Cesarstwa, są warunkami przeszkadzającemi rozwojowi przemysłu wśród miejscowej ludności wsi i miast. Ztąd pochodzi, że przemysł po miastach pozostaje oddawna na jednakim stopniu, i jako nie mający dla gubernji żadnego prawie znaczenia ekonomicznego, znajduje się wyłącznie w ręku żydów, którzy zaopatrują włościan we wszelkie potrzeby ich bytu domowego, obywateli zaś miejskich, nawet w artykuły najniezbędniejsze do życia. Żydzi biorą także w dzierżawę grunta, podejmują się dostaw dla rządu i osób prywatnych, trudnią się furmanką, trzymają zajazdy i t. d., bez natrafiania w tem wszystkiem na żadną ze strony mieszkańców innych wyznań konkurencję pomyślaną na serjo. Ludność miejscowa gubernji, odznaczająca się nieruchliwością i brakiem ducha przedsiębierczego, przekłada rolnictwo nad wszelkie inne zatrudnienia.

Przemysł fabryczny, ani pod względem rozmiarów, ani co do przedmiotów produkcji, nie przedstawia w gubernji suwałkskiej nic godnego uwagi. Liczba wszystkich fabryk i zakładów przemysłowych w gubernji wynosiła w 1871 roku 133, produkcja zaś roczna takowych, przy 527 robotnikach, reprezentowała sumę 509,320 rs. Pod względem liczby i produkcyjności, pierwsze miejsce trzymają gorzelnie, w liczbie 81, i browary, w liczbie 40. W pierwszych z nich wyprodukowano w ciągu roku 18,201,776 stopni spirytusu bezwodnego, wartości 382,525 rs.; browary zaś wyprodukowały piwa za 34,606 rs. Suma produkcyjności innych zakładów przemysłowych wynosi około 85,000 rs., z których większa połowa, bo 49,231 rs. wypada na dystylarnie wódek. Dalej idą fabryki żelaza lanego, produkujące za 25,638 rs., i nareszcie fabryki wyrobów płóciennych, miedzianych i z żelaza kutego, które roz-

sposabianych w głównej aptece, ale nie są obowiązane mieć przy tem laboratorjum, ani materjalni, ani innych urządzeń, jakie na zasadzie Ustawy powinny mieć oddzielne, całkowicie urządzone apteki; oddziały podlegają takiej samej odpowiedzialności pod względem ekspedycji lekarstw co i normalne apteki i zarządzane są przez egzaminowanych farmaceutów, pod nadzorem i odpowiedzialnością utrzymującego normalną aptekę, oraz mają ustanowione przez prawo książki sznurowe, do zapisywania nadchodzących recept i ich powtórzeń, oraz podręcznej sprzedaży lekarstw; *d)* jeżeli na mocy uzyskanego upoważnienia taki oddział apteki w ciągu roku jednego nie zostanie otwarty, to nadaje się pierwotnemu farmaceucie, który oznajmił żądanie o to, urządzić w tem samem miejscu samoistną aptekę z prawami oddziału. Następnie jeżeli obrót oddziałów aptecznych z czasem powiększy się do wymaganych warunków dla otwarcia aptek normalnych według wyżej wskazanej normy, opartej na liczbie stałych mieszkańców i rocznej ilości numerów recept i ich powtórzeń, to upoważnia się w tych miejscach otwarcie samoistnej apteki innej osobie, a istniejący oddział zamyka się.

§ 3. Przy podaniu próśb przez kilku farmaceutów o upoważnienie do otwarcia apteki, pierwszeństwo do tego daje się temu z nich, który nie posiada jeszcze apteki i nie otrzymał jeszcze nigdzie przywileju na otwarcie takiego zakładu [1]), jeżeli zaś wszyscy ubiegający się posiadają już gdziekolwiek apteki, to przyjmuje się w rachubę starszeństwo pod względem czasu ubiegania się, i przy równości praw i jednoczesności [2]) podania próśb,— wyższy stopień naukowy ubiegającego się; następnie przy równości wszystkich warunków, dających prawo do założenia apteki, pierwszeństwo daje się osobie która zasłużyła przez biegłość w zawodzie farmaceutycznym i gorliwą służbę większe zaufanie, poświadczone przez zwierzchność miejscową.

Uwaga. Prawo osoby do założenia, oparte na starszeństwie pod względem czasu podania prośby, upada wraz z zapadnięciem w sprawie decyzji ostatecznej Departamentu Lekarskiego lub Rady Lekarskiej. Pomienione prawo osób nie bierze się na uwagę, kiedy ze względu ludności lub innych warunków, przedstawiłaby się z czasem możność urządzenia w danej miejscowości nowej apteki, w którym to wypadku z prawa starszeństwa powinna skorzystać osoba, która poda o to prośbę na nowo.

§ 4. Farmaceuta, który podał prośbę o otwarcie apteki w jakiejkolwiek bądź miejscowości, może być pozbawiony pierwszeństwa przed innemi tylko w takim wypadku, jeżeli jest niemoralnego postępowania, lub notowany był za takie działania w praktyce farmaceutycznej, które chociażby ograniczyły się na udzieleniu nagany lub karze pieniężnej, lecz w wyższym zakresie kary pozbawiają na zawsze prawa do praktyki farmaceutycznej według art. 1,135—1,141 Kod. Kar, T. XV Zb. Praw), również jeżeli przez sąd był skazany i nie pod względem praktyki farmaceutycznej, za działania podlegające karze według prawa kryminalnego.

§ 5. Jeżeli utrzymujący prywatne apteki, przy żądaniu wiadomości przez zwierzchność lekarską o rocznej liczbie numerów recept, nadchodzących do aptek, wykażą nieprawdziwą, na korzyść swoją, cyfrę w takim rozmiarze, że ukryta przez nich liczba numerów recept i ich powtórzeń, wraz z przewyżką nad normę przez nich wykazaną, okazuje się w przybliżeniu dostateczną do otwarcia nowej apteki, to otwarcie takowej upoważnia się, niezależnie od odpowiedzialności winnych według prawa za fałszywe zeznania.

Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich. *)

30) Tomaszowi *Beniszko*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej katolickiej we wsi Kurowie, za 24-letnią służbę, rsr. 18 kop. 75, a mianowicie: rs. 14 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rs. 4 kop. 75 z funduszów Skarbowych.

31) Wojciechowi-Soterowi *Rapackiemu*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej we wsi Jangrodzie, za 31-letnią służbę, rsr. 90, a mianowicie: rsr. 67 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rs. 22 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

32) Karolinie z Romanowskich *Jankowskiej*, wdowie po Janie-Piotrze Jankowskim, Naucz. Szk. rusko-unickiej w Piszczacu, oraz ich czworgu dzieciom, a mianowicie: Marjannie-Antoninie, Władysławie-Emilji, Bolesławowi-Michałowi i Amelii-Kazimierze, za 20-letnią służbę Jankowskiego, rsr. 37 kop. 50, z których rs. 28 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rsr. 9 kop. 50 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

33) Barbarze z Królikowskich *Barszczewicz*, b. Nauczycielce Szkoły Elementarnej katolickiej we wsi Łyszkowicach, za 27 letnią jej służbę, rsr. 37 kop. 50, a mianowicie: rsr. 28 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rs. 9 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

34) Stanisławowi *Barszczewiczowi*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej katolickiej we wsi Łyszkowicach, za 27-letnią służbę, rsr. 60, a mianowicie: rsr. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rsr. 15 z funduszów Skarbowych.

35) Anieli z Pasierbskich *Bojanowskiej*, wdowie po Stanisławie Bojanowskim Sekretarzu i zarazem Rządcy gmachu I męzkiego klasycznego Gimnazjum w Warszawie, oraz ich 5-gu dzieciom, a mianowicie: Sylwestrze-Henryce, Stanisławie, Marji, Janowi-Leonowi i Krystynie-Irenie, za 30-letnią służbę Bojanowskiego, rsr. 250 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

36) Paulinie z Elbelów *Rau*, wdowie po Henryku-Auguście Rau, Pastorze parafji Ewangelicko-Augsburgskiej w Aleksandrowie, oraz ich 2-gu dzieciom: Zofji-Adelajdzie i Gustawowi-Adolfowi, za 36-letnią służbę Rau, rsr. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

37) Ludwice z Jasińskich *Kucharskiej*, wdowie po Karolu Kucharskim, Palaczu przy Cesarskich pałacach w Warszawie, za 30-letnią służbę jej męża, rs. 37 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

38) Konstancji z Piotrowskich *Czernickiej*, wdowie po Radcy Dworu Stanisławie Czernickim, Sekretarzu Czasowej Komisji Wojenno-śledczej przy Namiestniku i Głównodowodzącym Wojskami Warszawskiego Okręgu Wojennego, oraz ich synowi Kazimierzowi-Teofilowi-Wiktorowi, za 39-letnią służbę Czernickiego, rs. 600 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rs. 450 dla wdowy i rs. 150 dla syna.

38) Władysławowi *Radwanowi*, spadłemu z etatu Naczelnikowi Kancelarji Dyrekcji drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, za 21-letnią służbę, rs. 135 z funduszów Skarbowych.

39) Marcjannie z Mossakowskich *Kaliszczak*, wdowie po Wojciechu Kaliszczaku, Dróżniku, oraz ich córce Bronisławie, za 31-letnią wojskową i cywilną służbę Kaliszczaka, rsr. 30, z których rsr. 8 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rsr. 22 z funduszów Skarbowych, a mianowicie: rsr. 22 kop. 50 dla wdowy i rs. 7 kop. 50 dla córki.

40) Agnieszce z Palów *Ościk*, wdowie po Piotrze Ościku, Stróżu drogowym przy drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, oraz ich córce Annie, za 24-letnią służbę Ościka, rs. 10 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rsr. 7 kop. 50 dla wdowy i rs. 2 k. 50 dla córki.

42) Radcy Kolegjalnemu, Leopoldowi *Grabowskiemu*, b. Naczelnikowi Wydziału Administracyjnego Zarządu XI Okręgu Komunikacji, za 40-letnią służbę, rsr. 1050 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

43) Marcinowi *Darewiczowi vel Derewiczowi*, b. Dróżnikowi, za 25-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 25 z funduszów Skarbowych.

44) Grzegorzowi *Bajburtowi*, b. Starszemu Nadkonduktorowi drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, za 23-letnią służbę, rs. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

45) Wincentemu *Masłowskiemu*, b. Konduktorowi Kantoru Pocztowego Gubernialnego w Kaliszu, za 31-letnią służbę, rsr. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

46) Wojciechowi *Pietraszewskiemu*, b. Odbiorcy Wydziału Pocztowego w Sokołowie, za 21-letnią służbę, rs. 20 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

47) Józefie z Pęcherzewskich *Ptaszyńskiej*, wdowie po Józefie-Cyprjanie Ptaszyńskim, spadłym z etatu Ekspedytorze Kantoru Pocztowego w Kole, za 25-letnią służbę jej męża, rs. 43 kop. 75 z funduszów Skarbowych, oraz jako wdowie po spadłym z etatu, również rsr. 43 kop. 75 z tychże funduszów.

48) Kamilli z Szyllerów *Śliwińskiej*, wdowie po Józefie-Franciszku Śliwińskim, Pomocniku Buchaltera b. Zarządu Zachodniego Okręgu Pocztowego, oraz ich dzieciom, a mianowicie: Tadeuszowi, Stefanowi i Ludwice, za 21-letnią służbę Śliwińskiego, rsr. 70 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

49) Radcy Kolegjalnemu, Ignacemu *Kowalskiemu*, b. Naczelnikowi Wydziału losowania papierów publicznych w Banku Polskim, za 40-letnią służbę, rsr. 1,500 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

50) Józefie z Szymańskich *Heppen*, wdowie po Tadeuszu Heppenie, Sekretarzu Dyrekcji w Banku Polskim, oraz ich dwom synom: Saturninowi-Antoniemu-Andrzejowi i Wacławowi-Cyprjanowi-Antoniemu, za 22-letnią służbę Heppena, rsr. 141 kop. 66 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rsr. 85 dla wdowy i rs. 56 kop. 66 dla synów.

51) Tomaszowi *Sikorskiemu*, b. Woźnemu Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, za 21 letnią służbę, rsr. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

52) Marcelemu *Popławskiemu*, b. Starszemu Adjunktowi Wydziału Kontroli Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, za 31-letnią służbę, rsr. 450 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

53) Józefie z Szymanowskich *Gulczyńskiej*, wdowie po Narcyzie Gulczyńskim, Dozorcy Mławskiego punktu pogranicznego, oraz ich 4-gu dzieciom, a mianowicie: Hipolitowi, Lucynie, Romualdowi i Helenie, za 35-letnią wojskową i cywilną służbę Gulczyńskiego, rsr. 95 kop. 62½, z których: rsr. 37 kop. 62½ z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i rsr. 58 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

54) Radcy Honorowemu, Dominikowi *Hornowskiemu*, spadłemu z etatu Młodszemu Rewizorowi b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, a następnie Djetarjuszowi Magistratu m. Warszawy, za 22-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, niezależnie od pensji nadanej mu przy uwolnieniu w r. 1845 ze służby wojskowej.

55) Juljannie z Radońskich *Michalskiej*, wdowie po Ignacym Michalskim, spadłym z etatu Dozorcy klasy 2-ej zniesionej Warszawskiej policji Administracyjnej, za 26-letnią służbę jej męża, rs. 31 kop. 25 z funduszów Skarbowych.

56) Janowi *Buczek*, b. Woźnemu przy Zarządzie budowy Ratusza w Warszawie, za 23-letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 30 z funduszów Skarbowych.

57) Radcy Stanu, Stanisławowi *Mazurkiewiczowi*, b. Radcy Magistratu m. Warszawy, za 40-letnią służbę, rs. 1,556 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

58) Radcy Honorowemu, Antoniemu *Stodulskiemu*, b. Buchalterowi Kasy Ekonomicznej m. Warszawy, za 40-letnią służbę, rsr. 900 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

59) Radcy Dworu, Teofilowi-Klemensowi *Chojnowskiemu*, spadłemu z etatu Urzędnikowi Kancelarji b. Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, za 30-letnią służbę, rsr. 425 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rsr. 170 z tychże funduszów. (*d. c. n.*)

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 16 (28) września roku bieżącego, włącznie, wydała książeczek nowych 57, na które, tudzież na dawniejsze w 297 wnioskach złożono rub. sr. 7,373 kop. 25. Na żądanie 189 uczestników (prócz procentu rub. sr. 74 kop. 96, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sr. 5,164 kop. 54, i umorzyła książeczek 116; przeto uczestników 23,592; posiada kapitał rub. s. 875,079 kop. 38.

---

[1]) Warunek ten rozciąga się i na wypadek, jeżeli żona ubiegającego się posiada gdziekolwiek aptekę.

[2]) Jednoczesność bierze się w rachubę bez różnicy w ciągu jednego miejsca.

*) Patrz Nr. 200 *Dziennika Warszawskiego*.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Korespondent *Gazety Polskiej* pisze z powiatu Konstantynowskiego pod d. 3 (15) września 1873 r. Przedewszystkiem rzucę okiem na ogół powiatu, który przed ostatnim podziałem na gubernje, odłączony od powiatu Bialskiego, przyjął nazwę powiatu Konstantynowskiego.

Powiat ten, jak i cała gubernija Siedlecka, pod względem topograficznym przedstwia w ogólności płaszczyznę, tylko w okolicach Łosic w kierunku Drohiczyna i Sarnak, lekkiemi poprzerzynaną wzgórzami. Rzeki są: Bug, odgraniczający północno-wschodnią stronę powiatu od gubernji Grodzieńskiej; Krzna v. Trzna w południowo-wschodniej stronie, na granicy powiatu Bialskiego, oraz maleńkie rzeczki: Toczna pod Łosicami i Pesznia pod Janowem. Dróg żelaznych i bitych niema, z wyjątkiem niedawno ukończonej szosy, łączącej Białę z Janowem. Grunta w ogólności żytnie średniej urodzajności, z przeważną ilością piasku, z podłożem przepuszczalnem. Okolice jednak Łosic, tak najbliższe jak i dalsze, ciągnące się w kierunku wspomnionych wzgórz, odznaczające się wybornemi gruntami żytniemi, a w części pszennemi, na których z korzyścią sieją: rzepak, pszenicę, buraki i t. p. Do majątków odznaczających się wybornemi gruntami w tej pozycji należą: Waśniki, Puczyce, Ostromęczyn, Hruszniew, Falatycze i inne. Opuściwszy zaś te wzgórza i postępując z jednej strony ku wschodowi w kierunku Konstantynowa i Janowa, a z drugiej ku południowi w kierunku Międzyrzeca (w pow. Radinskim), natrafiamy na grunta piaszczyste, suche, kamieniste, często sapowate. Naturalnie, że ścisłej granicy między gruntami piaszczystemi a piaszczysto gliniastemi niema, bo to jest ogólną cechą utworu geologicznego, zajmującego prawie połowę Królestwa Polskiego, poczynając z jednej strony od rzeki Wieprza, a z drugiej od Prosny aż do granic północnych, że glina, wapno i piasek w rozmaitym stosunku z sobą pomieszane, nadają oddzielną cechę każdej niemal wiosce, ztąd w sąsiedztwie gruntów lekkich, łatwych do uprawy, nieraz się natrafia na glebę cieżką, całkiem odmiennego wymagającą trybu gospodarowania. Wydm powiat tutejszy nie posiada. W łąki w ogólności dobrze jest uposażony. Lasy w północnej stronie na miejscowe potrzeby aż nadto wystarczają; zato strona południowa, poczynając od Łosic, jest w drzewo uboga. Z rzeczy kopalnych dobywają w niektórych okolicach glinkę wapienną i wapno, którego nawet pokłady w okolicach Kornicy i Wólki Nosowskiej, mają być dosyć obfite, ale dotąd na małą skalę eksploatowane.

Miast, w ścisłem znaczeniu tego wyrazu, którychby przemysł mógł wpłynąć na ożywienie rolnictwa, nie mamy, bo dawne miasteczka: Łosice, Sarnaki, Konstantynów i Janów, zamienione na osady, w istocie nie były i niesą czem innem.

Do gospodarstw wielkich najbardziej rozwiniętych, należą dobra Konstantynów ze znaną owczarnią elektoralno-negretti, młynem parowym i wielką gorzelnią, oraz dobra Hruszniew, z takąż gorzelnią, młynem i tartakiem parowym, olearnią, głośną hodowlą bydła holenderskiego i szwajcarskiego rasy Szwyc, hodowlą świń angielskich i fabryką serów holenderskich. W dobrach Puszyce wyrabiają piwo zwyczajne i bavarskie.

Zostawiając opisanie innych stosunków powiatu Konstantynowskiego do czasu przyszłego, wspomnę o rzeczach bieżących. Niedawno ukończone zbiory po większej części były obfite, tak w roślinach pastewnych, jako też i w zbożach; jedynie owies a w części i jęczmień nie dopisał. Sprzętowi sprzyjała niezwykła stała pogoda. Pomimo jednak zapełnienia stodół i pobudowania stert, zboża (ziarna) stosunkowo będzie mało, gdyż omłot każdego zboża jest mniejszy jak średni. Siewy oziminy w całym biegu, ale ziemia jest tak sucha, że jest obawa, aby wcześnie posiane ziarno nie spróchniało; na gruntach zaś ciężkich uprawa roli musiała się opóźnić. Niedawno ceny na zboże były: za parę (1 korzec żyta i 1 korzec pszenicy) płacono od 13 do 13½ rubla na miejscu, do odebrania w ciągu miesiąca września; dzisiaj ceny cokolwiek spadły. Właściciele ziemscy niechętnie teraz sprzedają, w przewidywaniu że ceny będą wysokie, bo najprzód zboża naszego potrzebują za granicę, powtóre, kartofle nie obiecują bogatego zbioru.

—

* **Ceny zboża** i innych artykułów żywności na targach w Petrokowie były od 8 (20) do 15 (27) września 1873 roku następujące: za czetwert: pszenicy 13 rs., żyta 8 rs. 12½ kop., jęczmienia 6 rs. 82½ kop., owsa 3 rs. 41 kop., gryki 6 rs. 50 kop., grochu 8 rs. 12½ kop., kartofli 2 rs. 44 kop., kaszy jęczmiennej 10 rs. 45 kop., kaszy gryczanej grubej 16 rs. 64 k., mąki pszennej 1-go gatunku 18 rs. 40 kop., 2 go gatunku 16 rs. 22 kop., mąki żytniej 1-go gatunku 10 rs. 47 kop., 2-go gatunku 8 rs. 40 kop. — Za funt chleba pytlowego 4 kop., razowego 2½ kop., mięsa wołowego 10 kop., cielęciny 10 kop., wieprzowiny 12 kop., baraniny 10 kop. — Za pud siana 25 kop., słomy 20 kop. (*Dzien. Gub. Petrok.*)

—

* Dnia 16 (28) sierpnia, w powiecie bendinskim, Ludwik Rubik, robotnik górniczy, pracujący w kopalni węgla kamiennego we wsi Siedlcu, wróciwszy z roboty do domu, przyniósł z sobą kilka ładunków dynamitowych, które położył niedaleko ognia, co spowodowało ich eksplozję, która zburzyła dom Rubika i obaliła ścianę domu sąsiedniego, należącego do robotnika górniczego Kantunia, którego żona została przygnieciona na śmierć; Rubik zaś miał głowę tak mocno potłuczoną, że następnego dnia zmarł. (*Tamże*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej** poczytuje za miły obowiązek wyrazić publicznie podziękowanie właścicielom browarów, *pp. Kiokowi* i *Jungowi*, za lód dostarczany przez nich bezpłatnie na potrzeby oddziału cholerycznych przy szpitalu św. Ducha.

* *W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej zamieszczono:* Urządzone przez mieszkańców cyrkułów: 7 Wolskiego, pod Nr. 5 na ulicy Gnojnej i 9 Łazienkowskiego pod Nr. 57 na ulicy Solec, sale choleryczne, w skutku znacznego zmniejszenia się cholery, zamknięte zostają.

— W skutku zmniejszenia się znacznie cholery, warszawska rada miejska ogólnej opieki, na posiedzeniu dnia 13 września uchwaliła: urządzony przy spitalu Św. Łazarza oddział choleryczny zwinąć.

— Sala choleryczna, urządzona przez mieszkańców cyrkułu 4 Bielańskiego, pod Nr. 21 na ulicy Nalewki, z powodu zmniejszenia się znacznie cholery, zamknięta została.

—

* *Wykaz liczebny o stanie cholery w m. Warszawie:* pozostawało chorych od dnia 18 (30) września 602, w ciągu upłynionej doby od dnia 18 (30) do 19 września (1 października) zachorowało 3, z których i dawniejszych wyzdrowiało 9, zmarło 2; zatem na 19 wrześ. (1 paździer.) pozostało chorych 594. W wojskach garnizonu warszawskiego: pozostawało chorych do d. 18 (30) września 32; w ciągu upłynionej doby zachorowało 1, z których i dawniejszych wyzdrowiało 2, umarło —, zatem na dzień 19 września (1 października) pozostało chorych 1.

---

chodzą się głównie pomiędzy niższemi klasami ludu; fabryki te wyprodukowały w roku pomienionym przeszło za 10,000 rs.

Działalność handlowa w gubernji suwałkskiej jest znacznie więcej rozwinięta niż przemysł fabryczny. Tłomaczy się to obecnością wśród ludności przeszło 87 tysięcy żydów, którzy żyją wyłącznie z handlu, tak samo jak włościanie z rolnictwa. Unikając pracy poważnej i szukając środków do łatwego zarobku, żydzi, od małego do wielkiego, trudnią się handlem, który prowadzą, począwszy od najdrobniejszego handelku aż do handlu hurtowego, w wszelkich możebnych rozmiarach i kształtach. W ten sposób, przy solidarności interesów żywotnych, żydzi zdołali zagarnąć w swoje ręce nie tylko wszystkie targi wewnętrze, lecz trudnią się także wywozem produktów i towarów po za obręb gubernji, do Cesarstwa i zagranicę. W ogóle zaś, handel zarówno wewnętrzny i zewnętrzny, odbywa się w rozmiarach bardzo ograniczonych i natrafja w swym rozwoju na przeszkody w samem już położeniu jeograficznem gubernji, w braku dróg żelaznych i innych dogodnych dróg komunikacji, częścią zaś w braku kapitałów. Ważniejszemi punktami handlowemi w gubernji suwałkskiej są miasta Augustów i Suwałki oraz wieś Aleksota, położona na brzegu Niemna i połączona z Kownem mostem łyżwowym. Ruch zaś handlowy w Augustowie i jego powiecie podtrzymywany jest nieco dzięki kanałowi tegoż nazwiska. Kanał ten łączący rzeki Niemen i Wisłę, miał dawniej bardzo wielkie znaczenie dla handlu miejscowego; lecz obecnie, z powodu powszechnego ubytku wody w częściach wchodzących do jego składu, nie przynosi on pod tym względem żadnego prawie pożytku, żegluga bowiem na nim zmniejsza się z każdym rokiem, tak, iż w 1871 roku przeszły przez przystań augustowską tylko 32 berlinki z ładunkiem wartości 25,166 rs.

Jarmarków, w prawdziwem tego wyrazu znaczeniu, gubernja augustowska nie posiada; lecz w ciągu roku, w pewne dnie świąt miejscowych, odbywają się po miastach i osadach targi jarmarczne, trwające po jednym dniu i różniące się do zwykłych dni targowych jedynie większą nieco ilością przywozu i większem gromadzeniem się prostego ludu. Jarmarków takich było w 1871 roku 115; wartości przywiezionych na nie towarów, które składały się wyłącznie z przedmiotów niezbędnych w życiu powszedniem włościan, jak również sumy obrotów handlowych, nie można oznaczyć dokładnie.

Ludność gubernji wynosiła z początkiem 1872 roku: 258,901 mężczyzn i 278,504 kobiet, razem 537,405 mieszkańców. Oprócz tego 6,714 wojska. Ogólna liczba ludności stałej dzieli się jak następuje: *a)* podług stanów: szlachty 9,474, osób stanu duchownego i ich rodzin 224, obywateli poczesnych 16, kupców 698, mieszczan 74,959, włościan 416,936, kolonistów 20,808, żołnierzy nieograniczenie urlopowanych i dymisjonowanych z ich rodzinami 6,160, mieszkańców innoplemiennych 479, poddanych zagranicznych 1,633; *b)* podług wyznań: prawosławnych 2,007, greko-unitów 9,837, rozkolników (sekt filipowskiej i fedosiejewskiej) 4,993, katolików rzymskich 395,052, ewangelików wyznań augsburgskiego i reformowanego 31,785, żydów 87,451, mahometanów 280.

Stosunek odsetkowy każdego z plemion zamieszkujących gubernję, do ogólnej liczby ludności, z wyjątkiem nieznacznej liczby tatarów i cyganów, jest następujący: litwinów i polaków 73,72%, żydów 16,74%, niemców 6,49%, rosjan 1,13%. Żydzi mieszkają głównie w miastach, gdzie stanowią klasę przeważającą ludność.

W ciągu roku 1871 urodziło się w gubernji: chłopców 9,620, dziewcząt 9,390, razem 19,010; w tej liczbie z nieprawego łoża było: w miastach 56, w powiatach 232. Zmarło: mężczyzn 6,370, kobiet 6,423, razem 12,793. Ludność przeto gubernji zwiększyła się w 1871 roku o 6,916 mieszkańców, czyli o 1,3%, lecz szczegółowo biorąc, ludność zmniejszyła się nieco w miastach: Kalwarji, Marjampolu, Wołkowyszkach i Władysławowie. Związków małżeńskich zawarto: w miastach 365 i w powiatach 3,288, razem 3,653.

Rozmaitych podatków i opłat wpłynęło z gubernji suwałkskiej w 1871 roku: a) podatków stałych 651,409 rs., pozostawało zaś jeszcze do pobrania 467,492 rs.; b) podatków niestałych 339,833 rsr., zalegało zaś jeszcze 838,964 rsr.; c) opłat transportowych 16,403 rs., pozostało zaległości 8,184 rs.; d) dochodów z miast wpłynęło 54,340 rs., zalegało jeszcze 19,044 rs.; e) opłat od ubezpieczeń pobrano 220,039 rs., pozostawało jeszcze do pobrania 113,373 rs.; f) opłat na utrzymanie zarządów gminnych wpłynęło 63,931 rsr.; g) opłat akcyznych: od wódki 690,462 rs., od piwa 17,118 rs., opłat za patenta 54,411 rsr., akcyzy od tytoniu 483 rsr., za sól sprzedaną z magazynu solnego w Augustowie, w ilości 2,914 pudów 37 fun., 2,483 rs.

Drogi komunikacji. Przez północną część gubernji suwałkskiej przechodzi koniec gałęzi drogi żelaznej petersburgsko-warszawskiej, z Kowna do granicy pruskiej, na długość 85 wiorst. Przechodząc przez pola lub przestrzenie leśne i bagniste, po za obrębem punktów bardziej zaludniowych, droga ta nie wywiera żadnego wpływu na gubernję pod względem ani handlowym, ani przemysłowym; kończąc się w osadzie Kibartach, będącej ostatnią jej stacją, droga ta ożywia nieco tę nieznaczną osadę, z powodu znajdowania się tam komory pierwszej klasy. Inne zaś cztery stacje drogi żelaznej: Mawróci, pierwsza od m. Kowna, Kozłowa-Ruda, Pilwiszki i Wołkowyszki, ta ostatnia stacja położona o 4½ wiorsty od miasta powiatowego tegoż nazwiska, znajdują się w miejscowościach bezludnych i służą jedynie za punkta zborne dla tych niewielu mieszkańców okolicznych, którzy mają potrzebę wyjechania z gubernji do miejsc położonych w kierunku tej drogi.

Dla komunikacji wewnętrznej gubernja posiada dwa wielkie trakty bite 1-ej klasy: kowieński i królewiecki, mające 223½ wiorsty długości i 540 mostów. Z rozporządzenia władzy gubernjalnej, zbudowano w ostatnich czasach sześć dróg bitych, na długość 132½ wiorst. Oprócz tego gubernja posiada drogi pocztowe bez szosy i drogi uboczne, z których pierwsze mają długości 180, drugie zaś 2,010 wiorst.

Dla komunikacji mieszkańców gubernji suwałkskiej z prawym brzegiem Niemna, pomiędzy wsią Aleksotą, w powiecie marjampolskim, a miastem Kownem, znajduje się most łyżwowy, który bywa rozbierany i który utrzymywany jest kosztem zarządu dróg komunikacji; oprócz tego, w rozmaitych punktach gubernji znajduje się pięć promów.

Poczty. W roku 1871 było w gubernji suwałkskiej 22 stacje pocztowe, które miały podług etatu 139 koni. Kantory i ekspedycje pocztowe w gubernji pozostają pod władzą zarządzającego częścią pocztową w gubernjach łomżyńskiej, płockiej i suwałkskiej i mającego miejsce zamieszkania w m. Łomży. (*dok. nast.*)

W ogóle od czasu pojawienia się cholery to jest od dnia 18 (30) maja roku bieżącego zachorowało 4130, w tej liczbie dzieci 763; wyzdrowiało 2000, dzieci 235; umarło 1536, dzieci 368;—a w wojskach: zachorowało 751, wyzdrowiało 485, umarło 235 osób.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* W Kałudze, pod zawiadywaniem Rady Cesarskiego Towarzystwa filantropijnego, istnieje **komitet żeńskiego towarzystwa dobroczynności**. Założony został w 1871 roku i od tego czasu stale troszczy się o los uboższych mieszkańców Kaługi. Działalność komitetu zwrócona jest na opiekowanie się dziećmi płci żeńskiej i wychowywanie takowych. W tym celu, z funduszów komitetu utrzymywany jest Dom Pracowitości, w którym wychowanice, otrzymując religijno-moralne wychowanie, uczą się religji, czytać, różnych rękodzieł i gospodarstwa. W ciągu 1871 roku było 85 wychowanic, z których ubyło 11, w części po osiągnięciu pełnoletności, w części na żądanie ich krewnych. W 1871 roku w gmachu, w którym mieści się Dom Pracowitości, był pożar, który zrządził szkody za 600 rubli; ale takowe zostały pokryte z funduszów Rady Cesarskiego Towarzystwa filantropijnego. Damskie kaługskie towarzystwo dobroczynności ma dość ograniczone fundusze pieniężne; procentu od kapitału zakładowego otrzymuje się około 800 rub., z robót wychowanic zebrano w 1871 roku 643 rub. 53 kop.; dla tego członkowie-damy gorliwie starają się o dokompletowanie sumy, potrzebnej na utrzymanie Domu Pracowitości z ofiar i przedsiębierstw dobroczynnych w kształcie widowisk, loterij i t. p. W 1871 r. komitet wydał 4,319 rub. 89 kop. Na 1 stycznia 1872 r. pieniężny majątek komitetu wynosił 17,289 rs. 16½ k. (*Gon. Urz.*).

* **Kaługa.** W dniu imienin Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana i Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza, 30 sierpnia, **poświęcone zostały nowo-urządzone lokale szpitala kobiecego i domu cierpiących na choroby umysłowe kobiet.** Zakłady te umieszczone są w rozległej, dobrze urządzonej zagrodzie na końcu miasta (Chlustino) i mają powierzchowność oddzielnego miasteczka z cerkwią, kilkoma murowanemi korpusami i osobnemi wewnętrznemi podwórzami. Tu skupione są wszystkie ziemskie zakłady dobroczynne. Poświęcone 30 sierpnia gmachy, zbudowane są bardzo kunsztownie, w oryginalnym stylu, z wewnętrznemi urządzeniami tego wszystkiego, co wyrobiła nauka współczesna dla lokalów szpitalnych.

Pierwiastkowo został poświęcony gmach szpitala kobiecego na 70 łóżek. Długi na dwa piętra korytarz był przyozdobiony girlandami z liści i kwiatów i w nim odprawione było nabożeństwo, z święceniem wody i modłami za długie życie Najjaśniejszego Pana, Następcy Tronu Cesarzewicza i całego Domu Panującego.

Następnie został poświęcony drugi gmach dla kobiet cierpiących na choroby umysłowe, na 25 osób.

Po szczegółowem obejrzeniu obu gmachów, zbudowanych według systemu barakowego, z wzorowem opalaniem i wentylacją, obecni przy poświęceniu udali się na obejrzenie nowo wyrestaurowanego domu ziemskiego. Główny dwupiętrowy korpus domu przeznaczony jest na lokale inwalidów i schronienie dla 82 osób, z kaplicą. Oficyna przy tym domu urządzona jest na lokal gubernialnego urzędu ziemskiego, z drukarnią, litografją i archiwami. Wszystkie te budowle odznaczają się doskonałą powierzchownością i wewnętrzną architekturą. (*Goniec Urzędowy*).

* Dziennik *Ryżsk. Wiest.* donosi, że **w zakładzie dla głuchoniemych w Fennerze,** obecnie znajduje się 7 chłopców i 5 dziewcząt.

* *Goniec Urzędowy* donosi, że 23 sierpnia w m. Horodyszczu w gubernji penzeńskiej **została otwarta szkoła rzemieślnicza** dla uczenia dzieci różnych rzemiosł.

* W Odesie 5 września odbył się **spis ludności.**

2-go września została tam utwarta szkoła realna. (*Gon. Urzęd.*).

* Według gazety *Kiewlanin*, cegła, która sprzedawana była w Kijowie na miejscu po 27 i 28 rubli za tysiąc, obecnie spadła do 19 rubli. Fakt ten objaśnia się nie tyle zmniejszeniem budowli, ile powiększeniem się ilości cegielni na krańcach miasta i przedmieściach. Ceny materjałów budowlanych wcale nie spadły i zapłata robotników trzyma się po dawnemu.

* Stan uprawy tytoniu w obwodzie Kubańskim, jak donosi gazeta *Kaukaz*, doznaje przesilenia. Miejscowi plantatorowie tytoniu, którzy tak gorąco wzięli się do plantacij, zaczynają w skutku braku popytu tracić energję pod względem dalszego prowadzenia interesu.

Obfite urodzaje anatolskich, krymskich plantacij Mołdawji przeszkadzają napływowi kupców tytoniu do plantacij kubańskich i przez to narażają ten przemysł na dowolność losu i monopolu.

O ile te niepokojące wiadomości są słuszne, trudno zaręczyć, ale fakt stagnacji w handlu tytuniowym jest niewątpliwy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Nord* z dnia 30-go września, zamieszcza następujący tekst wyroku oddającego pod sąd wojenny marszałka Bazain'a: P. Bazaine (Franciszek Achilles), marszałek Francji, oskarżony jest, iż stał się winnym w dniu 28-m października 1870 roku pod Metz: 1) Z powodu układów z nieprzyjacielem i poddania twierdzy Metzu, w której był naczelnym dowódzcą, niewyczerpawszy wszystkich środków obrony jakiemi rozporządzał i nie uczyniwszy tego wszystkiego co przepisywał jego obowiązek i honor. 2) Że jako dowódzca naczelny armji pod Metz'em, podpisał w otwartem polu kapitulację, skutkiem której wojska jego broń złożyły; 3) Że nie wypełnił, przed układami ustnemi i na piśmie, wszystkiego co mu nakazywały obowiązek i honor. Przestępstwa te przewidzane są w paragrafach 209 i 210 kodeksu, brzmiących, jak następuje; „Paragraf 209. Karany jest śmiercią po degradacji wojskowej gubernator lub wódz, który po oddaniu go pod sąd, przez komisję śledczą zostanie uznany winnym prowadzenia układów z nieprzyjacielem i podania twierdzy, która mu została powierzoną, bez wyczerpania wszystkich środków obrony jakiemi rozporządza i bez dopełnienia wszystkiego co mu nakazuje obowiązek i honor". Paragraf 210. Każdy jenerał i każdy dowódzca siły zbrojnej, który poddaje się w otwartem polu, karany jest; 1) Karą śmierci z pozbawieniem wojskowego stopnia, jeżeli na skutek kapitulacji wojsko jego zmuszone było złożyć broń i jeżeli, przed układaniem się słownem lub na piśmie, nie uczynił wszystkiego co mu przepisywały obowiązek i honor; 2) Pozbawieniem godności, w każdym innym razie. W następstwie tego p. Bazaine (Franciszek Achilles), marszałek Francji, oddany został przez 1-szy sąd wojennej 1-ej dywizji wojskowej."

* Ogromne wydatki, w jakie wciągniętą została Anglja przez wyprawę przeciwko Ashantom, nie przestają stanowić przedmiotu żywej krytyki dla prasy angielskiej. W nowym znów artykule, powięconym temu przedmiotowi, *Times* powiada, że Anglja została skazana na tę wojnę „dla tego, iż zabrakło jej przewidywania i roztropności." Obecnie pozostaje jej spojrzeć jaśniej, dokąd idzie i nie dać się pociągnąć dalej. Ani odwagi, ani energji, ani wytrwałości nie zabraknie jej w tem przesileniu, lecz potrzeba ażeby jej usiłowania kierowane były przez rozsądek wierniejszy i bardziej przewidujący. „Można przewidywać, powiada w konkluzji organ *City*, iż skoro tylko parlament rozpocznie posiedzenia, sprawa ta będzie rozbierana gorąco i że opoycja gotową będzie skorzystać z nowych błędów i niepowodzeń. Byłoby to wielce szczęśliwem dla rządu, ponieważ sprawa rozpoczęła się podczas ferji parlamentarnych, ażeby mogła się skończyć podczas trwania tego perjodu. Jeżeli to jest niemożebnem, w takim razie rząd, który przedsiębrał wojnę na własną odpowiedzialność, powinien spodziewać się ostrego na siebie sądu, a poczytać sobie za szczęście, jeżeli nowe klęski nie dodadzą siły nieprzyjaznej dlań krytyce."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 30 września.* Hr. Chambord napisał do deputowanego departamentu Hérault, p. Rodez-Bénavent list, w którym ubolewa nad propagandą rewolucyjną, która opanowała Francję. Usiłowania dla przywołania widma wojny i przywrócenia praw feudalnych i dziesięcin, jest przedsiębierstwem niedorzecznem i przy dzisiejszych stosunkach poprostu niemożebnem. Zresztą podobne argumenta nie zasługują na żadną poważną odpowiedź. Należy spodziewać się, iż zdrowy rozsądek ludności oceni niegodne te intrygi w sposób należyty. Należy odwołać się do poświęcenia ludzi uczciwych, mianowicie na podstawie zrekonstytuowania społeczeństwa. W liście powiedzianem jest dalej: „Nie jestem żadnem stronnictwem, potrzebuję pomocy wszystkich i wszyscy potrzebują mojej własnej. Co się tyczy doprowadzonego do skutku w sposób tak lojalny pojednania się członków francuzkiego domu królewskiego, powiedz pan wszystkim tym, którzy usiłują przekręcić ten wielki akt, iż wszystko co spełnionem zostało dnia 5 sierpnia, nastąpiło w celu przywrócenia Francji przynależnego jej stanowiska, jak również pomyślności, sławy i wielkości."— Marszałek-prezydent Mac-Mahon przyjmował dziś o godzinie 3½ po południu ambasadora niemieckiego, hr. Arnima i wyjedzie dziś wieczorem do Bourges i Nevers.

* *Paryż, 30 września.* Sekretarz jeneralny prezydenta Mac-Machona, wice-hrabia Harcourt odpowiedział na list deputowanego paryzkiego, p. Tirard, z prośbą do prezydenta o ogłoszenie manifestu w przedmiocie stanowiska jego względem obecnego ruchu, dotyczącego przyszłego kształtu rządu, oświadczeniem, iż prezydent otrzymał już liczne listy w myśli wręcz przeciwnej i zdecydowany jest tylko na uwiadomienie autorów listów tych o odbiorze takowych i na unikanie wszelkiej korespondencji, która zużytkowaną byćby mogła jako powód do polemiki niebezpiecznej w obecnych okolicznościach.

* *Paryż, 1 października.* *Gaulois* odrzuca połączenie się republikanów z bonapartystami w sposób zaproponowany obecnie i przemawia za połączeniem, opiarającem się na bezpośredniem odwołaniu się do narodu.

* *Wiedeń, 1 października.* Postawiony przez kilku członków rady gminnej wniosek, ażeby wręczono cesarzowi adres z powinszowaniem, jako wyraz wiernej przychylności, z okoliczności dwudziestej-piątej rocznicy objęcia rządów, przyjętym został jednomyślnie.

* Nakładem Fellera i Gecks w Wiesbadenie wyszły w roku b. **poezje Aleksandra Puszkina,** przetłomaczone na język niemiecki przez D-ra Henryka Ludwika Schmitta. Książka ta składa się z wyboru poezji pierwszego ruskiego poety obecnego stulecia. Oprócz wielu pomniejszych poezji, wybór ten zawiera następujące utwory: „Cyganie", „Bracia Rozbójnicy", „Półtawa"—które będąc wiernem odbiciem myśli poety, świadczą zarazem o zręczności tłumacza pod względem traktowania wiersza i rymowania.

* **Książę** Franciszek-Klaudjusz-August **de Crouy-Chanel** zmarł w zeszłym miesiącu w Paryżu w ośmdziesiątym roku życia. Był on potomkiem starożytnego domu, panującego niegdyś w Węgrzech. Osiadłszy we Francji za czasów konsulatu, ukończył nauki w Grenoble. W r. 1814 należał do orszaku wojskowego Ludwika XVIII w stopniu gwardzisty. Podał się do uwolnienia w roku 1817, poczem podróżował po całej Europie, następnie w roku 1821 należał do liczby obrońców sprawy niepodległości helleńskiej. W roku 1823 zajmował się przedsiębierstwami finansowemi i przemysłowemi, w skutku czego dorobił się znacznego majątku, który wkrótce utracił. W roku 1830 został powiernikiem księcia Ludwika Bonapartego w rozmaitych jego planach i brał w nich czynny udział. W roku 1848 przyczynił się w Rzymie do tego, że papież uznał rzeczpospolitą rzymską. W późniejszym czasie p. de Crouy-Chanel pretendował do korony węgierskiej i księztwa Modeny. Usiłowania jego w tej mierze czynione, narobiły wiele hałasu. Od dawnego czasu książę usunął się od życia publicznego i żył bardzo skromnie, zajmując w Paryżu przy ulicy Vaugirard, wraz z księżną, mieszkanie za 400 franków, w którem życie zakończył.

* Na 70,000 niespełna przedmiotów nadesłanych na wystawę wiedeńską, otrzymało 26,000 odznaczenia różnego stopnia, taka bowiem jest liczba rozdanych dyplomów honorowych, medali za postęp, dyplomów uznania, medali za dobry smak, sztukę i za współpracownictwo. Rozdano 421 dyplomów, 3,024 medali za postęp, 10,465 dyplomów uznania, 8,800 medali zasługi, 326 medali za dobry smak, 978 medali za sztukę, 1,988 medali za współpracownictwo. Według krajów wypada: na Rosję 1,018 wyszczególnień, na Belgję 612, na Brazylję 202, Chiny 118, Danję 303, Niemcy 5,066, Egipt 75, Anglję i jej kolonje 1,156, Francję 3,162, Grecję 183, Włochy 1,908, Japonję 217, Madagaskar i Tahiti i t. d. 10, Marokko, Tunis, Tripolis 20, Meksyk 1, Manoco 9, Stany Zjednoczone półn. Ameryki 441, Holandję 284, Austrję bez Węgier 5,991, Persję 29, Portugalję 431, Rumunję 238, Wyspy Sandwiskie 8, Szwecję i Norwegję 534, Szwajcarję 123, Siam 1, Hiszpanję 2,157, na środkowe i południowe amérykańskie rzeczplit. 44, na Turcję 470, Turkiestan 1 i Węgry 1,604. Austro-węgierska monarchja pochłonęła sama jedna niemal trzecią część wszystkich odznaczeń, główna jej przewaga w grupach 4, 5 i 21: artykuły żywności jako wytwory przemysłu, przemysł tkactwa i ubrania, narodowy przemysł domowy. Niemcom przyznano przeszło czwartą część wszystkich dyplomów honorowych. W grupach: machiny, środki transp. i pedagogika one pierwsze zajmują miejsce. Francji należy się pierwsze miejsce w grupach: sztuki piękne budownictwo i inne cywilne. W grupie: wojskowość otrzymały Szwecja, Norwegja i Hiszpanja najwięcej stosunkowo odznaczeń. W grupie: narodowy przemysł domowy, wyróżniono kilka zakładów ociemniałych, tudzież kilka osób, które pozbawione wzroku wystawiły wyroby niezrównanej piękności i delikatności. (*Gaz. Han.*)

WYKAZ BIBLJOGRAFICZNY
książek wydanych w Warszawie od dnia 1 (13) do 15 (27) września 1873 roku.

W języku ruskim:

Русская Грамота со статьями для чтенія, составлена **В. Грушецкимъ** и издана по распоряженію попечителя варшавскаго Учебнаго Округа, для употребленія въ начальныхъ училищахъ округа. Въ типографіи варшавскаго Учебнаго Округа.

Общество попеченія о раненныхъ и больныхъ воинахъ, состоящее подъ Высочайшимъ покровительствомъ Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы. Варшавское мѣстное управленіе. Въ типографіи Яворскаго.

Уставъ офицерскаго собранія 21-го пѣхотнаго муромскаго Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Вячеслава Константиновича полка. Въ типографіи И. Гольдмана.

Пятнадцатое обыкновенное общее собраніе акціонеровъ Общества варшавско-бромбергской желѣзной дороги, состоявшееся 15 (27) іюня 1873 года. Въ типографіи С. Левенталя.

Пятнадцатое обыкновенное общее собраніе акціонеровъ Общества варшавско-вѣнской желѣзной дороги, состоявшееся 14 (26) іюня 1873 года. Въ типографіи Левенталя.

Пиѳагорово Лотто. Новая игра полезная для дѣтей, какъ учебное пособіе. Цѣна 1 р. 20 коп. Собственность издателя Д. А. Голова. Въ типографіи сыновей С. Оргельбранда.

W języku polskim:

Dawna ziemia Bielska i jej cząstkowa szlachta, przez **Zygmunta Glogera.** (Wydanie redakcji „Biblioteki Warszawskiej). W drukarni Józefa Bergera.

Ogród różany czyli św. Różaniec w tajemnicach swoich wyjaśniony. W drukarni Czerwińskiego i Spółki.

Dzieła **Darwina.** Poszyt 3. Druk Józefa Sikorskiego.

Rocznik Towarzystwa osad rolnych i przytułków rzemieślniczych. W drukarni J. Sikorskiego.

Piętnaste zgromadzenie ogólne zwyczajne akcjonarjuszów drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej 14 (26) czerwca 1873 r. W drukarni S. Lewentala.

Piętnaste zgromadzenie ogólne zwyczajne akcjonarjuszów drogi żelaznej warszawsko-bydgoskiej 15 (27) czerwca 1873 roku. W drukarni S. Lewentala.

Zdanie sprawy z działań i obrotu funduszów warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności za rok 1872. Druk Józefa Ungra.

Historja cywilizacji w Anglji przez **Henryka-Tomasza Buckla.** Z drugiego wydania oryginału angielskiego przełożył Władysław Zawadzki, członek kor. byłego Towarzystwa naukowego krakowskiego, Towarzystwa historyczno-literackiego w Paryżu i innych. Wydanie drugie. Tom I i II. Nakładem Gebethnera i Wolffa. Druk S. Orgelbranda synów.

Kwestje filozoficzne. Zeszyt 3. Druk J. Sikorskiego.

M. C. Chippeau. Wychowanie publiczne w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej. Przełożył Stanisław Belza. Nakładem księgarni Ungra i Banarskiego. Druk J. Ungra.

Wystawa illustrowana wiedeńska. Zeszyt I. Cena k. 50. Nakładem i drukiem Józefa Kaufmanna.

Kalendarz Popularno-Ziemiański na rok zwyczajny 1874. Rok 24. Skład główny w księgarni Michała Glücksberga. Druk S. Orgelbranda Synów.

Muzeum sztuki europejskiej przez **S. K.** Tom III. Zeszyt VIII. Nakładem Michała Glücksberga w Warszawie. Druk S. Orgelbranda Synów.

Encyklopedja rolnictwa i wiadomości związek z niem mających, pod redakcją J. T. Lubomirskiego, E. Stawiskiego i S. Przystańskiego. Tomu II zeszyt 4. Główny skład w księgarni Gebethnera i Wolffa. Druk J. Bergera.

Statut kijowskiego Towarzystwa wzajemnego ubezpieczenia od ognia fabryk cukru z buraków i rafinerji. Druk J. Sikorskiego.

O intelligencji, przez **Henryka Taine'a,** przełożył Stanisław Tomaszewski. Zeszyt III. Skład główny w redakcji „Niwy". Druk J. Noskowskiego.

Encyklopedja ogólna wiedzy ludzkiej, wydawana pod kierunkiem redakcji „Tygodnika Illustrowanego" i „Wędrowca". Tom 5, zeszyt 30. (Frejus—Gatti de Gamond). Nakładem i drukiem J. Ungra.

Mały Henryś. Powiastka księdza kanonika **Szmidta.** Ozdobiona 4-ma obrazkami, przełożył J. Chęciński. Nakładem i drukiem Józefa Kaufmana.

Przemysł ludzki (z **Fryderyka Passy**). Nakładem i drukiem Orgelbranda Synów.

Robinson dla młodszej dziatwy, czyli najciekawsze przygody Robinsona Kruzoe. Ozdobione 4-ma rycinkami, przełożył J. Chęciński. Nakładem i drukiem Józefa Kaufmana.

Warunki polisy kijowskiego Towarzystwa wzajemnego ubezpieczenia od ognia fabryk cukru z buraków i rafinerji. Druk J. Sikorskiego.

Sir John Lubbock, członek Izby Niższej i Towarzystwa królewskiego w Londynie. Początki cywilizacji. Stan pierwotny człowieka i obyczaje dzikich współczesnych. Tłomaczone z francuzkiego przekładu 2-go wydania Ed. Barbier przez B. i Z. Tom I. Nakładem i drukiem redakcji „Przeglądu Tygodniowego".

Henryk Taine. O ideale w sztuce. Odczyty publiczne w szkole sztuk pięknych, przełożył Mierzejewski. Nakładem i drukiem redakcji „Przeglądu Tygodniowego".

W języku niemieckim:

Fünfzehnte ordentliche General-Versammlung der Actionaire der Warschau-Wiener Eisenbahn-Gesellshaft abgehalten in Warschau am 14 (26) Juni 1873. Gedruckt bei S. Lewental.

Fünfzehnte ordentliche General-Versammlung der Actionaire der Warschau-Bromberger Eisenbahn-Gesellschaft, abgehalten in Warschau am 15 (27) Juni 1873. Gedruckt bei S. Lewantal.

Theoretisch-practisches Lesebuch der deutchen Sprache von **W. Fecht.** (Erster Cursus). Druck und Verlag von S. Orgelbrand's Söhne.

W języku łacińskim:

Ordo divini officii recidandi sacrique peragendi juxta calendarium et rubricas breviarii missalisque romani ac novissimi ad usum Fratrum Minorum S. P. N. Francisci Capucinorum, juxta normam veteris calendarii pro anno Domini 1873 constructus. Typis Czerwiński et Comp.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.
Warszawa dnia 21 września (3 października).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, trajedja w 5-u aktach (11-u obrazach), **Zbójcy.** — Początek o godzinie 7-ej.—*Jutro*, w sobotę, opera **Ernani.**— *Wczoraj*, było osób 989.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w sobotę, komedja 1-y raz, **Przezorna mama.** —Początek o godzinie 7 i pół. —*Wczoraj*, było osób 249.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

* W dniu 20 (2) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 41, wyzdrowiało 42, umarło S, pozostało 1566 (mężczyzn 754, kobiet 807), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 131, kobiet 136.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: *Fofonow*, *Kwietnicki* i *Nestorowski*, z Cesarstwa.

Wyjechali:—Jenerał-majorowie: książę *Meszczerski*, do do Janowa, *Szebaszew*, do Płocka.

Ceny Targowe.
dnia 20 Września (2 Października) 1873 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do Ruble sr.	kopiejki	Ruble sr.	kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	12	—	—	—	7	53
„ „ pstra i dobra	14	40	8	—	9	—
„ „ wyborowa	14	64	—	—	9	15
Żyto 232 „	9	84	6	—	6	15
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	8	40	5	—	5	25
Owies	5	4	3	—	3	15
Gryka	8	—	4	50	3	—
Rzepik zimowy	—	—	—	—	—	—
Rzepak rapps zimowy	—	—	—	—	—	—
Siemię lniane	—	—	—	—	—	—
Groch polny	9	60	5	70	6	—
„ cukrowy	—	—	—	—	—	—
Fasola	12	96	8	—	8	10
Kasza jaglana	—	—	—	—	—	—
„ jęczmienna	—	—	—	—	—	—
„ gryczana gruba	—	—	—	—	—	—
„ „ drobna	—	—	—	—	—	—
Mąka parowa pszenna 000 pd	—	—	—	—	—	—
„ „ 00 „	—	—	—	—	—	—
„ „ 0 „	—	—	—	—	—	—
„ „ I „	—	—	—	—	—	—
„ „ II „	—	—	—	—	—	—
„ żyt. pyt. Nr. 1 i 2 „	—	—	—	—	—	—
Jarzyny: Kartofle	—	—	2	—	2	40
„ Buraki	—	—	—	—	—	—
Okrasa: Masło świeże funt	—	—	—	—	—	—
„ „ solone pud	—	—	—	—	—	—
Olej rzepakowy „	—	—	—	—	—	—
„ lniany „	—	—	—	—	—	—
Śledzie szkockie beczka	—	—	—	—	—	—
„ angielskie „	—	—	—	—	—	—
Siano pud	—	—	—	35	—	35
Słoma „	—	—	—	—	—	27½
Drzewo opałowe twarde sążeń kub.	—	—	—	—	—	—
„ „ miękie „ „	—	—	—	—	—	—
Olej skalny funt	—	—	—	—	—	—

stos. czetw. do korca 5 : 8

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.
Pszenicy 800, żyta 400, jęczmienia 200, owsa 600 korcy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 21 Września (3 Października) 1873 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	111	45	111	15
„ „ „	8 d.	111	52½	111	22½
Gdańsk „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter.	3 m.	7	43	7	41
„	kr. ter.	7	44	7	42
Paryż . . . 300 Frank.	10 d.	88	42½	88	12½
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	96	75
„ à vista		98	32½	97	87½
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	—	—	98	25
„ „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	141	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	98	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		94	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	84	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	104	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		72	50	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	76	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	112	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	108	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		103	50	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		273	—	270	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	123	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		507	50	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		92	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	111	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	51	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bez kuponu		—	—	34	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		95	50	95	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]		93	60	93	30
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]		93	55	93	25
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]		89	50	89	20
„ „ „ II Serja		88	50	88	20
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]		84	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5]		78	90	78	60
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	80	—
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	92	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		96	50	95	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	50	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		157	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		154	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	50	105	10
Monety.					
Pól-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	8
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	62
Pruskie bilety kasowe		1	12	—	—
Bilety bankowe austrjackie		—	66	—	—

[1] Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 12 2/3.
[2] Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 40 5/18.
[3] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. 2 7/9.
[4] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 9 13/18.
[5] Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 35 1/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. — ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5751. Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

W odbytem w dniu 19 Września (1 Października) 1873 roku, szóstem ciągnieniu Akcji i obligacji Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, następujące wylosowane zostały:

Akcje po **rs. 1000**: NN. 681/90, 771/80, 13461/70, 18321/30, 24671/80, 28571/80, 43441/50, 45051/60.

Akcje po **rs. 100**: NN. 46182, 46471, 46776, 46909, 47182, 48391, 50080, 50559, 51231, 51360, 51890.

Obligacje po **rs. 1000**: NN. 2571/80, 12441/50, 20261/70, 29701/10, 32551/60, 33331/40, 33601/10.

Obligacje po **rs. 100**: NN. 37849, 38912, 39119, 40006, 41245, 41293, 41689, 42605, 42972, 44661, 44885, 46490, 47458, 47488, 47524, 47928, 48067, 48473, 48531, 48597, 48999, 49207.

Nominalna wartość powyższych Akcji i Obligacji, przypada do wypłaty z dniem 19 Września (1 Października) 1873 roku. Wypłaty dopełniają: Kasa Główna Towarzystwa w Warszawie, oraz domy bankierskie w Cesarstwie i zagranicą, w których kupony były dotąd płatne; a nadto Towarzystwo Dyskontowe (Disconto Gesellschaft) w Berlinie. Należność płaconą bądzie za granicą monetą miejscową, w Królestwie i Cesarstwie złotem, licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, albo papierami po kursie półimperjałów z dnia wypłaty. Właściciele wylosowanych Akcji otrzymują w miejsce tychże, Akcje pożytkowe.

Przedstawione do wypłaty Akcje winny być zaopatrzone 6-iu a Obligacje 5-iu kuponami procentowemi, t. j. od włącznie Kwietniowego 1874 roku, nadto przy Akcjach winno się znajdować 13 kuponów dywidendowych, t. j. od włącznie kuponu dywidendowego płatnego w roku 1874.

Z Akcji i Obligacji wylosowanych w przeszłych ciągnieniach, następujące dotąd do wypłaty przedstawionemi nie zostały.

1) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1868 r.

Obligacja na **rs. 100** N. 43124, która winna być zwróconą z 15 kuponami procentowemi.

2) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1870 r.

Akcja po **rs. 1000** N. 28941/50,

Akcje po **rs. 100**: NN. 48802, 50919.

Obligacje po **rs. 100**: N. 38354, 42893, 43766, 48217.

Akcje z trzeciego ciągnienia winny być zwrócone z 12-tu a Obligacje z 11-tu kuponami procentowemi.

3) z losowania w dniu 20 Września (2 Października) 1871 r.

Akcje po **rs. 1000**: NN. 5461/70, 10861/70, 18491/500, 21041/50, 23861/70.

Akcje po **rs. 100**: NN. 46006, 49640, 49666.

Obligacje po **rs. 1000**: NN. 5841/50, 15681/90.

Obligacje po **rs. 100**: NN. 42171, 43085, 44751, 45751, 46063, 46840, 49650.

Akcje wylosowane w czwartem ciągnieniu z 1871 roku, winny być opatrzone 10-ciu, a Obligacje 9-ciu kuponami bieżącemi. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 15 kuponów dywidendowych.

4) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1872 r.

Akcje po **rub. sreb. 1000**: NN. 2791/800, 43151/60.

Akcje po **rs. 100**: NN. 46688, 47763, 48232, 50204, 51702.

Obligacja na **rub. sreb. 1000**: N. 7951/60.

Obligacje po **rs. 100**: NN. 37892, 38157, 39106, 41388, 43732, 44461, 44692, 46713, 49179, 49642.

Akcje wylosowane w piątem ciągnieniu z 1872 roku, winny być opatrzone 8-iu a Obligacje 7-iu kuponami procentowemi bieżącemi. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 14 kuponów dywidendowych.

W razie braku kuponu procentowego wartość jego nominalna potrąconą będzie z sumy, za Akcją lub Obligacją przypadającej. W razie zaś braku kuponów dywidendowych, odpowiednia liczba takichże kuponów, odciętą zostanie od Akcji pożytkowych, wydać się mających.

Warszawa dnia 19 Września (1 Października) 1873 r.

Rada Zarządzająca.

OTWARCIE SPADKOWE, — ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5758. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po śmierci:

1° Karola Wasilewskiego wierzyciela sumy rsr. 3,000 pod Nr. 7 Działu IV na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1217 zabezpieczonej.

2° Jana Bajer współwierzyciela sumy rs. 2,620 kop. 49³/₄ pod Nr. 4 Dz. IV na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1916A. zabezpieczonej.

3° Michaliny Zieleniewskiej współwierzycielki dóbr Jabłonna z okręgu Łęczyckiego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego ad 1° na dzień 3 (15) Kwietnia 1874 r. zaśad 2° i 3° na dzień 18 (30) Grudnia 1873 r. termin w Kancelarji mojej, wyznaczony został.

Warszawa d. 20 Września (2 Paźd.) 1873 r.

Stanisław Tyrchowski.

N. D. 3852. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po zgonie:

1. Johana albo Jana Leopolda Sztegmana, właściciela dóbr Suchorzyn z okręgu Szadkowskiego.

2. Aleksandra Żyżyńskiego wierzyciela sumy rs. 495 pod Nr. ad 3 ad b. w Dz. IV Wykazu na dobrach Nicenia B. z O-gu Szadkowskiego i

3. Juljanny Żyżyńskiej wierzycielki kwoty rs. 120 pod tymże numerem i na tychże dobrach, ubezpieczonych, otworzyły się spadki, do uregulowania jakowych, termin na dzień 26 Grudnia 1873 (8 Stycznia 1874 r.) przed podpisanym Rejentem wyznaczonym zostaje.

Kalisz d. 16 (28) Czerwca 1873 r.

Zenon Łopuski.

N. D. 5789. Pisarz Sądu Pokoju w Petrokowie.

Z powodu nastąpionej śmierci: Flory z Grochowskich Zarembiny, współwłaścicielki nieruchomości Nr. 75 w mieście gubernialnem Petrokowie położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego termin pod prekluzją na dzień 19 (31) Marca 1874 r. wyznaczam.

Petroków d. 10 (22) Września 1873 r.

1—2 Borkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5720. Rząd Gubernialny Warszawski.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że z powodu spełznięcia licytacji naznaczonej w pismach perjodycznych na dzień 4 (16) Września, odbędzie się w biórze Warszawskiej Izby Skarbowej w dniu 3 (15) Października roku bieżącego publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje, z głośnem przetargiem po ich rozpieczętowaniu, na oddanie w dzierżawę na dwóchletni i trzechletni przeciąg czasu (a to stosownie do tego, o ile okażą się korzystniejsze dla Skarbu ceny, zadeklarowane przez Konkurentów) na dostawę drzewa, świec, oleju do lamp i słomy dla wojsk rozlokowanych w Warszawskiej gubernji oprócz powiatu Warszawskiego i miasta Warszawy.

Licytacja odbywać się będzie w następującym porządku:

Najprzód proponowaną jest dostawa wyżej przytoczonych produktów na dwóch letni i trzech letni perjod, poczynając od d. 1 (13) Stycznia 1874 r., za przykładem lat przeszłych, na całą gubernję w ogóle, oprócz jak wyżej powiedziano: *powiatu Warszawskiego i miasta Warszawy*, od cen podwyższonych, a mianowicie:

za półkubiczny sażeń drzewa . rs. 4 k. 24¹/₂
za funt świec łojowych . . . „ 18¹/₂
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 20⁵/₆

po ukończeniu zaś tej licytacji, będzie proponowaną dostawa tychże przedmiotów na wyżej oznaczony perjod, w sześciu oddzielnych oddziałach, mianowicie:

1. Na powiat Radymiński i Nowomiński od cen:
za pół kubiczny sażeń drzewa . rs. 3 k. 34
za funt świec łojowych . . . „ 18
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 21

2. Na powiat Grójecki i Górno-Kalwaryjski. od cen:
za pół kubiczny sażeń drzewa . rs. 3 k. 84
za funt świec łojowych . . . „ 19
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 20

3. Na powiat Skierniewicki, Błoński i Sochaczewski od cen:
za pół kubiczny sażeń drzewa . rs. 3 k. 49
za funt świec łojowych . . . „ 18
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 18

4. Na powiat Łowicki.
za pół kubiczny sażeń drzewa . rs. 4 k. 86
za funt świec łojowych . . . „ 18
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 22

5. Na powiat Kutnowski i Gostyński.
za półkubiczny sażeń drzewa . rs. 4 k. 80
za funt świec łojowych . . . „ 18
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 22

6. Na powiat Włocławski i Nieszawski.
za półkubiczny sażeń drzewa . rs. 5 k. 15
za funt świec łojowych . . . „ 18
„ oleju do lamp . . . „ 16
za pud słomy . . . . . . „ 22

Przedsiębiorca, pragnący wziąść na siebie jednę z powyższych dostaw, obowiązany przed terminem do licytacji naznaczonym, złożyć lub nadesłać na ręce JW. Zarządzającego Warszawską Izbą Skarbową deklarację opieczętowaną, ułożoną podług wzoru poniżej wskazanego, z wyszczególnieniem w takowej literami oraz cyframi cen, po jakich zobowiązuje się przyjąć na siebie dostawę.

Do przytoczonej deklaracji powinien być dołączony Kwit Kasy Gubernialnej Warszawskiej na złożone do takowej vadjum na przedsiębiorstwo dostawy, mianowicie:

a) drzewa, świec, oleju do lamp i słomy dla wojsk, rozlokowanych w gubernji Warszawskiej w ogóle 9,000 rs.,—oraz

b) takichże produktów, osobno na każdy z przytoczonych 6-ciu oddziałów gubernji, mianowicie:

na 1-szy — — 1900 rs.
— 2-gi — — 1900 —
— 3-ci — — 1300 —
— 4-ty — — 2400 —
— 5-ty — — 1900 —
— 6-ty — — 2600 —

gotowizną, listami zastawnemi lub likwidacyjnemi, lub też obligacjami skarbowemi, lub też takowa suma ma być dołączona do deklaracji w gotowiźnie, albo temiż papierami procentowemi.

To vadium tymczasowe, może być także złożone.

1) Biletami Kredytowemi, licząc podług kursu przez Ministerstwo skarbu dla każdego gatunku oznaczonego.

2) Akcjami wszelkich dróg żelaznych, poręczonych przez Rząd, także po kursie oznaczonym przez Ministerstwo skarbu, w tej liczbie przyjmowane także będą akcje Warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-Bydgoskiej drogi żelaznej w stosunku 60 procentów, a Warszawsko Terespolskiej i Fabryczno Łódzkiej w stosunku wniesionych na nie zaliczeń. Co zaś dotycze obligacji wszystkich wyżej przytoczonych dróg żelaznych, to takowe będą przyjmowane podług kursu giełdy warszawskiej.

Ostateczny termin do podawania deklaracji, naznacza się do godziny 12-ej w południe, tego dnia, który naznaczony został do licytacji.

Po rozpieczętowaniu deklaracji złożonych w naznaczonym terminie, odbędzie się głośny przetarg in minus pomiędzy konkurentami którzy podali te deklaracje, od cen najkorzystniejszych dla skarbu w tychże deklaracjach podanych; z tego powodu każdy przedsiębierca składający deklarację, obowiązany jest stawić się osobiście lub przez osobę prawnie uwierzytelnioną we właściwym terminie, naznaczonym do licytacji, i przed rozpoczęciem takowej, podpisać warunki licytacyjne, na dowód znajomości onych.

Konkurent który nie złożył w przepisanym czasie opieczętowanej deklaracji, nie będzie przypuszczony do głośnego przetargu.

Deklaracje złożone lub nadesłane po upływie oznaczonego powyżej terminu, lub też ułożone nie podług wzoru, albo bez zachowania porządku, wskazanego w punkcie 17 przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 r. lub też z podskrobywaniami, poprawiane, w których ceny pisane będą cyframi bez wypisania literami, albo zawierające w sobie propozycje sprzeczne z przepisami i warunkami licytacyjnemi, nakoniec złożone bez ołączenia do nich dowodów na wniesione vadium tymczasowe, albo też bez dołączenia samego vadium, nie będą przyjęte, i jako nieprawidłowe, będą poczytane za nieważne.

Nakoniec nadmienia się, że konkurent któremu dostawa przysądzoną zostanie, obowiązany zaraz po jej zatwierdzeniu, złożyć na stałe vadium ¹/₅ część takiej sumy, jaka będzie obliczoną na zasadzie odpowiednich danych, a to stosownie do rocznej potrzeby wszystkich produktów, oraz cen po jakich dostawa wziętą zostanie przez przedsiębiercę, włączając w to vadium tymczasowe.

Warunki licytacyjne będą dostarczone konkurentom w Wydziale Wojskowo-Policyjnym Rządu Gubernialnego Warszawskiego codziennie od godziny 9 rano do 3-ej po południu, z wyjątkiem dni galowych i świąt.

Warszawa d. 17 Września 1873 r.

Za vice Gubernatora Radca Wittmann
Za Radcę Kulwieć.
Starszy Pomocnik Referenta Podolszczyc.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ . . Сентября 1873 г. за Nr. опубликованнаго въ періодическихъ изданіяхъ, симъ объявляю что принимаю на себя съ 1 Января 1874 г.

(здѣсь изъяснить на (2) два или (3) три года беретъ подрядъ, который именно и какимъ цѣнамъ, прописывая оныя кромѣ чиселъ, словами)

Подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны. Квитанцію Казначейства на представленный временный залогъ, или же, залогъ заключающійся въ наличныхъ деньгахъ, либо такихъ то процентныхъ бумагахъ въ . . . . р. (прописью) при семъ прилагаю. Залогъ этотъ въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . (написать четко городъ, улицу, № дома, число имя и фамилію).

Старшій помощникъ Дѣлопроизводителя
Подольщицъ.

N. D. 5415 Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 8 (20) Października r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja na dostawę w ciągu roku 1874 dla Warszawskiego aresztu policyjnego żywności około 107000 dziennych porcji.

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Nie stawający do licytacji mogą składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12-ej w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą cenę jednej porcji po jakiej obowiązują się dostarczać żywność.

Otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ogłoszeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji powinni przy prośbie na stemplu ceny k. 70 jak również składający deklarację dołączy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 1552 i na koszta ogłoszenia rs. 20 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki oraz taryffa żywności są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . składam niniejszą deklarację iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1874 dla Warszawskiego aresztu Policyjnego żywności około 107000 dziennych porcji po kop. N N za jedną porcję (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej vadium w ilości rs. 1552 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszym załaczam.

Stałe moje zamieszkanie w N N pisałem dnia N roku (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 3 (15) Września 1873 r.

N. D. 5744. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 17 (29) Października r. b. o godz. 12-ej w południe odbędzie się w Sali licytacyjnej Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie wydzierżawienie gruntu miejskiego po za rogatkami Jerozolimskiemi i Mokotowskiemi położonego, obejmującego przestrzeni dziesięcin trzy i 739⁶/₁₀ sażenów kwadratowych. od sumy dzierżawnej na rs. 130 wyraźnie rubli srebrem sto trzydzieści rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonem wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej na złożone w tejże vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 17 (29) Września 1873 r.

1—3

N. D. 5243. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Dobra **Stajne** składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska oraz nowo erygowanej kolonji **Majdan Stajeński** zwany z przyległościami i przynależytościami, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Chołmie w powiecie Chołmskim gubernji Lubelskiej położone, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 2,483 kop. 2, vadium do licytacji rs. 3,540, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,100, termin przedaży d. 21 Lutego (5 Marca) 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Wiktorem Juścińskim.

Przedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Wedle których nabywca uiści szacunek w tym sposobie.

a) Potrąci sumę vadialną na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41, ustępu 1, 2, 3, prawa hypotecznego z roku 1818 o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Wniesie do kasy Dyrekcji Szczegółowej w dni najdalej dwadzieścia po licytacji, w Listach Zastawnych okresu III serji I z bieżącemi kuponami rs 915 i kop. 90, gotowizną, a to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego to jest rsr. 2,610, jaka w skutek oddzielenia gruntów na własność włościan przeszłych nie znajdują na dobrach bezpieczeństwa.

Suma wyżej wymieniona tak w listach zastawnych jak i w gotowiźnie wymaganą jest od rygorem relicytacji.

Nowonabywca zaś ma prawo potrącić je z postąpionego szacunku licząc listy zastawne z kuponem bieżącym w imiennej wartości.

d) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego pozostającą przy gruncie, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia w następnych ratach to jest w sumie rsr. 841 kop. 27¹/₂.

e) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego w gotowiźnie lub w listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości* pod rygorem relicytacji.

Uwaga. W razie nie dojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza się interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, przedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym powszednim w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Lublin d. 23 Sierpnia (4 Września) 1873 r.

Prezes Bieliński.
2—3 Pisarz Illustrowski.

N. D. 5579. Zarząd XI-go Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do wiadomości, że dnia 5 (17) Października 1873 r. o godzinie 12 z południa odbytą zostanie w ogólnem zebraniu Zarządu głośna licytacja, a dnia 9 (21) Października t. r. również o godzinie 12 z południa przetarg, na oddanie w dzierżawę utrzymania przeprawy przez rzekę Wisłę pod Nową-Aleksandrją w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, gubernji Lubelskiej, w objeździe 2 rzeki Wisły XI Okręgu Komunikacji położonej, i poboru opłat taryfowych z tejże przeprawy, poczynając in plus od sumy rs. 500 rocznej dzierżawy, przez czas od dnia 1 (13) Października 1873 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1877 r.

Licytanci przy podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, obowiązani są złożyć świadectwo legitymacyjne, oraz kaucję wyrównywającą połowie wyżej wskazanej sumy to jest rs. 250, i oprócz tego przy zawarciu kontraktu oddzielną kaucję równą ¹/₃ części sumy, na jaką ocenione będą przy zdaniu dzierżawy statki przewozowe i rekwizyta, na koszta zaś ogłoszenia licytacji należy złożyć gotowizną rs. 35.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Mający zamiar przystąpić do licytacji, mogą codziennie z wyłączeniem dni galowych i świątecznych od godziny 9 z rana do 3 po południu przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 11 (23) Września 1873 r.

Naczelnik Okręgu A Krejsler
Naczelnik Wydziału Stępiński.
2—3 Buchalter Brześciański.

N. D. 5752. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 26 Września (8 Października) r. b. odbędzie się w biurze okręgu, o godzinie 12 w południe, przez opieczętowane deklaracje, na stemplu ceny kopiejek 75, licytacja na dzierżawę w domu rządowym Nr. 1076 przy ulicy Królewskiej mieszkania parterowego z trzema sklepami, oraz dwóch pokoików na piętrze, zajmowanych przez Szapszę Minca, na mocy przysądzenia mu takowej dzierżawy, na odbytej w tym celu licytacji, Lokal powyższy z powodu zrzeczenia się przez Minca takowej dzierżawy wynajmuje się na jego risico, na czas od dnia odbycia licytacji do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1876 to jest do dnia expiracji terminu dzierżawy i na warunkach przez Minca przyjętych.

Licytacja odbywać się będzie in plus od ceny zniżonej o ¹/₄ część sumy do poprzedniej licytacji ustanowionej, to jest od sumy rs. 901 kop. 68.

Przystępujący do licytacji winni złożyć kaucję wyrównywającą czwartej części powyższej sumy, to jest rs. 225 kop. 42 i takową w razie utrzymania się przy dzierżawie dopełnić do takiej, że części postąpionego szacunku. Szczegółowe warunki przejrzane być mogą w Kancelarji Okręgu.

Wzór deklaracji zamieszczony jest przy poprzednich ogłoszeniach.

Warszawa d. 19 Września 1873 r.

P. o. Dyrektora Kancelarji, Nikolski.

N. D. 5763. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Riethów Kwaśniewskiej, po Józefie Kwaśniewskim doktorze medycyny, profesorze uniwersytetu krakowskiego pozostałej wdowy, Józefa Kwaśniewskiego doktora medycyny obojga w Warszawie pod N. 752 Anny z Kwaśniewskich po Karolu Zawadzkim Komisarzu Ekonomicznym Zarządu Finansów pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 778 Juliusza Kwaśniewskiego doktora medycyny Inspektora Urzędu Lekarskiego miasta Gubernialnego Lublina, tamże zamieszkałego, wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Xawerego Karasińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod N. 590 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem prawnym od d. 12 (24) Czerwca 1873 r. i kosztów od Ludwiki z Benczewskich Smoczyńskiej po Jakóbie-Janie Smoczyńskim pozostałej wdowy. właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1399 położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873r. sporządzonym zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1399 hypotecznym, a pod Nr. 46 policyjnym, przy ulicy Marszałkowskiej, na gruncie emfiteutycznym, w Cyrkule Nowoświetskim X, gminie Magistratu miasta Warszawy w parafji Rzymsko-Katolickiej S-go Krzyża w Warszawie, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydz. III-o położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki Smoczyńskiej wdowy należąca na przymuszone wydzierżawienie protokółem Tymeckiego Komornika w d. 1 (13) Sierpnia 1873 r. sporządzonym, na żądanie tychże rodzeństwa Kwaśniewskich i w poszukiwaniu tej samej należności od d. 1 Stycznia 1874 r. wydzierżawiona, i pod administracją Sądową do czasu wydzierżawienia Gwalbertowi Matuszewskiemu obywatelowi w Warszawie pod N. 317 zamieszkałemu oddana prócz tego od d. 12 (24) Kwietnia 1873 r. w większej części lokatorów na zasadzie rezolucji Magistratu miasta Warszawy pod sekwestrem za podatki zostająca ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 1890 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiw murowany, parterowy z mieszkaniami poddasznemi, w części dachówką a w części blachą kryty, dwa kominy murowane mający, przy powyższym domu w podwórzu znajdują się:

2. Sztachety z drzewa.

3. Piwnica w ziemi, ziemią przykryta.

4. Zabudowania z cegły palonej murowane dachówką kryte.

5. Oficyna murowana, na piwnicach, o parterze pierwszem piętrze, z mieszkaniami poddasznemi, pod pół dachem dachówką krytym, 4 kominy murowane mającym.

6. Komórki i kloaki dachówką kryte.

7. Śmietnik z desek.

8. Studnia balami cembrowana z pompą i korbą żelazną.

9. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 13 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Xawerego Karasińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Władysława Różyckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Leonowi Coolewińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III o Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce Ludwika Rutkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej, powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału tutejszego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 1 (13) Listopada 1873 r. w Wydziale I.

Sprzedażą kierować będzie Xawery Karasiński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Września 1873 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 8 (20) Września 1873 r.

R. Linowski.

N. D. 5757.

Podpisany Patron ogłasza: że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ocznym między Marją z Ruchaczów Brühl wdową z jednej, a Janem Brühl obywatelem, Ludwikiem Brühl urzędnikiem, Feliksem Brühl obywatelem, Matyldą z Brühlów Halkader Fryderyka Halkader żoną, Władysławą Marją Brühl panną pełnoletnią z drugiej, tudzież Franciszkiem Stanisławskim obywatelem, jako opiekunem głównym szczególnym nieletnich Hipolita Wilhelma, Marji-Róży, Teresy Franciszki i Wiktora-Emanuela po dwa imiona mających po Władysławie Brühl pozostałych, których opiekunem przydanym jest Jan Jędrzejewicz, w Warszawie zamieszkałymi, z trzeciej strony w d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1873 r. zapadłym, nakazał dział majątku po Władysławie Brühl pozostałego.

W wykonaniu tego wyroku sprzedaną zostanie przez publiczną licytację

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod № 1630 przy ulicy Żurawiej na gruncie czynszowym położona, mająca powierzchni łokci kw. 1988.

Nieruchomość tę składa:

1. Dom frontowy o 2-ch piętrach.

2. Takaż oficyna.

3. Komórki, wozownia i kloaka.

4. Podwórko brukowane ze studnią i pompą.

Sprzedaż odbywać się będzie przed W-ym Lewandowskim Sędzią Trybunału delegowanym w miejscu posiedzeń Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 w Wydz. II.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyło się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 29 Lipca (11 Sierpnia) 1873 r.

Drugie ogłoszenie tychże objaśnień i zarazem przygotowawcze przysądzenie, odbędzie się w tymże Trybunale w Wydz. II w d. 13 (25) Września t. r. o godz. 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 18,542 k. 22¹/₂.

Vadium wynosi rs. 3,000.

Bliższe objaśnienie i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. II, oraz u podpisanego Patrona w Warszawie pod Nr. 586B. zamieszkałego.

Warszawa d. 5 (17) Sierpnia 1873 r.

Franciszek Grajnert, Patron.

Po odbyciu drugiego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków sprzedaży oraz przygotowawczego przysądzenia w d. 13 (25) Września r. b. termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1630, na dzień 3 (15) Października r. b. godzinę 2-gą z południa wyznaczony został.

Warszawa d. 15 (27) Września 1873 r.

Franciszek Grajnert, Patron.

N. D. 5761. Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 586B: zamieszkały, zawiadamia i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, na powództwo Ewy z Wysockich Kubalskiej, przeciwko Antoninie z Kubalskich Nowickiej, Janowi Nowickiemu, Janowi Bartoszewiczowi i Petroneli Kulewskiej w dniach 7 (19) Stycznia i 24 Maja (5 Czerwca) 1871 r. zapadłych, sprzedane będą przez publiczną działową licytację nieruchomości w Warszawie pod Nr. 67 i Nr. 152 położone, każda oddzielnie, należące do współwłasności, mianowicie nieruchomości Nr. 152 do:

1. Ewy Kubalskiej wdowy pod Nr. 67.

2. Antoniny z Kubalskich Nowickiej nieletniej usamowolnionej, w asystencji Jana Nowickiego jako męża i Kuratora czyniącej, pod Nr. 197.

3. Antoniego i Marjanny nieletnich rodzeństwa Kubalskich, których opiekunką główną jest wymieniona ad 1, Ewa Kubalska, opiekunem przydanym Wojciech Woźniakowski pod Nr. 1063, wreszcie opiekunem szczególnym do działów Jan Bartoszewicz pod Nr. 1822A.

Nieruchomość zaś Nr. 67 należy w jednej połowie do wyżej wymienionych ad 1, 2, et 3, osób, zaś w drugiej połowie do Petroneli Kulewskiej wdowy pod Nr. 68, wszystkich w Warszawie zamieszkałych.

Nieruchomość Nr. 67 składa się:

1) Z domu frontowego murowanego;

2) Z domu murowanego w podwórzu;

3) Z domu przy ulicy Brzozowej;

4) Z połączenia domu frontowego z domem w podwórzu;

5) Z gruntu dziedzicznego łokci kw. 775¹/₄ i czynszowego łokci kw. 78.

6) Z bruku na tych gruntach łokci kwadratowych 48¹/₂.

Nieruchomość Nr. 152 składa się:

1) Z domu frontowego murowanego;

2) Z komórek wraz z kloakami;

3) Z gruntu dziedzicznego łokci kwadratowych 462;

4) Z bruku w podwórzu.

Termin do przygotowawczego przysądzenia tych nieruchomości oznaczony został na dzień 1 (13) Października 1871 r. godzinę 9¹/₂ z rana i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału II Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed W-nym Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Licytacja rozpocznie się nieruchomości Nr 67, od rs 6,917 kop. 7, nieruchomości Nr. 152 od rs. 3,062 kop. 69.

Vadium potrzeba złożyć do licytacji nieruchomości Nr. 67 rs. 600, zaś do licytacji nieruchomości Nr. 152 rs. 500.

Bliższa wiadomość o warunkach w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II i u podpisanego Adwokata, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Wyrzykowski, Adwokat.

Po odbyciu w dniu 1 (13) Października 1871 r. przygotowawczego przysądzenia rzeczonych nieruchomości, oznaczone zostały termina do ich ostatecznego przysądzenia, mianowicie nieruchomości Nr. 67 na d. 30 Października (11 Listopada) 1871 r. godzinę 1¹/₂ z południa, zaś nieruchomości Nr. 152 na tenże 30 Października (11 Listopada) 1871 r. godzinę 2 z południa, które odbędą się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału II w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed W-nym Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć do nieruchomości Nr. 67 rs. 600, zaś do nieruchomości Nr. 152 rs. 500.

Licytacja rozpoczynać się będzie nieruchomości Nr. 67 od rs. 6917 kop. 7, nieruchomości zaś Nr. 152 od rs. 3062 kop. 69, jako od szacunku taxami biegłych wykazanych.

Mieczysław Wyrzykowski Adwokat.

W powyższym terminie dnia 30 Października (11 Listopada) 1871 r. nieruchomość Nr. 152 została sprzedaną zaś do kupna nieruchomości, Nr. 67 konkurentów nie było.

Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 6 (18) Grudnia 1871 r. szacunek wspomnionej nieruchomości Nr. 67 w Warszawie do rs. 4611 kop. 38 obniżył i odbycie licytacji od tak obniżonego szacunku dozwolił.

Tymczasem prawa do współwłasności tej nieruchomości Antoninie z Kubalskich Nowickiej służące, z mocy aktu urzędowego przeszły na własność Ewy Kubalskiej wdowy.

Następnie nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości Nr. 67 w Warszawie od zniżonego szacunku wyznaczony został na dzień 2 (14) Października r. b. 1873 godzinę 2-gą z południa i odbędzie się przed W-nym Sadkowskim Sędzią delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału II Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej.

Vadium rs. 600.

Licytacja się rozpocznie od zniżonego szacunku rs. 4611 kop. 38.

Bliższa wiadomość o warunkach w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II i u podpisanego Adwokata obecnie w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkałego.

Mieczysław Wyrzykowski.

OGŁOSZENIA PRYWATNE

N. D. 5452. Oświadczam niniejszem iż wszelkie **plenipotencje** jakie kiedykolwiek i komukolwiek do moich interesów udzielałem żadnej nie mają mocy. Jedna tylko plenipotencja ogólna bez ścieśnień dana przezemnie W. Józefowi Leszczyńskiemu d. 1 (13) Czerwca 1872 r. przed Rejentem Głowackim w Lublinie jest ważną i mnie obowiązującą.

Józefów nad Wisłą d. 13 Września 1873 r.

Emil Doliński.
współwłaściciel dóbr Józefowa.

N. D. 5765. Podaje do powszechnej wiadomości iż **bilety Lombardowe** wydane za Nr. 10559 na rsr. 13, 8520 na rsr. 11, 10536 na rsr. 8, 10539 na rsr. 15 i 9910 na rsr. 10 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza iżby najpóźniej w sześćdziesiąt dni od dnia 5 (17) Paździer. r. 1873 r. to jest od daty ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydany zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 1—3